DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 30 kwietnia 1947 r.

Nr 10

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

DEKRETY: Str.

Poz. 99 z dnia 27 marca 1947 r. o zmianach organizacji i zakresie działania naczelnych władz administracyjnych 350

„ 100 z dnia 27 marca 1947 r. o zmianie dekretu z dnia 28 czerwca 1946 r. o odpowiedzialności karnej za odstępstwo od narodowości w czasie wojny 1939 — 1945 r. 352

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

Poz. 101 z dnia 13 marca 1947 r. o zabezpieczeniu przez państwowe przedsiębiorstwa budowlane zobowiązań w związku z podejmowaniem się wykonania robót na rzecz Skarbu Państwa 353

„ 102 z dnia 13 marca 1947 r. o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1946 r. o należnościach funkcjonariuszów służby bezpieczeństwa publicznego w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe . . . 354

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz. 103 Sprawiedliwości oraz Pracy i Opieki Społecznej z dnia 26 lutego 1947 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej, Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu oraz Aprowizacji i Handlu o ustanowieniu Sądu Pracy w Gdańsku 355

„ 104 Skarbu z dnia 20 marca 1947 r. w sprawie wykonania dekretu o podatku dochodowym . . . 356

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

Poz. 105 z dnia 12 marca 1947 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu dekretu z dnia 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń 364

OKÓLNIKI MINISTERSTWA SKARBU:

Poz. 106 z dnia 13 marca 1947 r. L. D. V. 689/1/47 (Nr 59) w sprawie sprawozdań statystycznych . . 370

„ 107 z dnia 22 marca 1947 r. L. D. V. 1209/3/47 (Nr 66) w sprawie odroczenia terminu poboru podatku dochodowego od kwot uzyskanych z tytułu wydzierżawienia — w związku z odbudową zniszczonych nieruchomości 407

„ 108 z dnia 27 marca 1947 r. L. D. V. 880/1/47 (Nr 70) w sprawie określenia pojęcia „inwestycja i kapitalny remont" 407

„ 109 z dnia 12 kwietnia 1947 r. L. D. VI. 4511/3/47 w sprawie ekstraktu do wyrobu piwa 408

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Z MINISTERSTWA SKARBU:

Komunikat o unieważnieniu znaczka legitymacyjnego 409
Komunikat o unieważnieniu zagubionych 7 bloków asygnat kasowych 409
Komunikat o zaginięciu kwitariusza kasowego 409
Komunikat o kradzieży kwitariusza na pobór podatku obrotowego 409

99

DEKRET

z dnia 27 marca 1947 r.

o zmianach organizacji i zakresie działania naczelnych władz administracyjnych.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 71) i ustawy z dnia 22 lutego 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 79) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. 1. Przekształca się urząd Ministra Przemysłu w urząd Ministra Przemysłu i Handlu.

2. Sprawy zastrzeżone w dotychczasowych przepisach prawnych właściwości Ministra Przemysłu, Ministra Aprowizacji i Handlu oraz Ministra Żeglugi i Handlu Zagranicznego, a należące w myśl art. 2 do zakresu działania Ministra Przemysłu i Handlu, przechodzą do zakresu działania Ministra Przemysłu i Handlu.

Art. 2. Do zakresu działania Ministra Przemysłu i Handlu należą:

1) sprawy polityki przemysłowej i polityki handlu wewnętrznego, a sprawy polityki handlu zagranicznego w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych;

2) sprawy państwowego przemysłu i handlu z wyłączeniem spraw zastrzeżonych innym ministrom na mocy przepisów specjalnych;

3) sprawy handlu zagranicznego, a w szczególności:

a) prowadzenie rokowań przy zawieraniu umów handlowych oraz nadzór nad ich wykonaniem przy udziale Ministra Spraw Zagranicznych i przy współudziale innych władz zainteresowanych;

b) regulowanie obrotu towarowego między Polską a zagranicą;

c) wyznaczanie radców handlowych, attachés handlowych, wyznaczanie i wysyłanie przedstawicieli w sprawach handlu zagranicznego, w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych;

4) sprawy administracji przemysłowej;

5) sprawy górnicze i administracji górniczej oraz służba geologiczna;

6) nadzór nad organizacjami i zrzeszeniami przemysłowymi, rzemieślniczymi i handlowymi oraz nad samorządem gospodarczym przemysłu, handlu i rzemiosła;

7) sprawy nadzoru nad urządzeniami wymagającymi dozoru przemysłowo - technicznego, sprawy probiercze oraz kontroli miar;

8) sprawy ochrony wynalazków, wzorów i znaków towarowych;

9) sprawy przemysłowego i handlowego szkolenia zawodowego przy współudziale władz zainteresowanych;

10) inne sprawy przekazane właściwości Ministra Przemysłu i Handlu w drodze przepisów szczególnych.

Art. 3. 1. Przekształca się urząd Ministra Aprowizacji i Handlu w urząd Ministra Aprowizacji.

2. Sprawy zastrzeżone w dotychczasowych przepisach prawnych właściwości Ministra Aprowizacji i Handlu, a należące w myśl art. 4 do zakresu działania Ministra Aprowizacji, przechodzą do zakresu działania Ministra Aprowizacji.

Art. 4. Do zakresu działania Ministra Aprowizacji należy piecza nad należytym zaopatrywaniem ludności w środki żywnościowe i inne artykuły powszedniego użytku, a w szczególności:

1) sprawy zabezpieczania dla celów zaopatrywania ludności środków żywnościowych i innych artykułów powszedniego użytku;

2) sprawy zasad dysponowania zapasami środków żywnościowych i innych artykułów powszedniego użytku;

3) sprawy normowania spożycia środków żywnościowych oraz reglamentowanych artykułów powszedniego użytku;

4) sprawy polityki cen i kosztów reglamen-

towanych środków żywności i artykułów powszedniego użytku;

5) sprawy zasad rozdziału reglamentowanych środków żywności i artykułów powszedniego użytku;

6) opracowywanie zasad racjonalnego żywienia i propagowania tych zasad w porozumieniu z innymi zainteresowanymi władzami;

7) inne sprawy przekazane właściwości Ministra Aprowizacji w drodze przepisów szczególnych;

Art. 5. 1. Przekształca się urząd Ministra Żeglugi i Handlu Zagranicznego w urząd Ministra Żeglugi.

2. Sprawy zastrzeżone w dotychczasowych przepisach prawnych właściwości Ministra Żeglugi i Handlu Zagranicznego, a należące w myśl art. 6 do zakresu działania Ministra Żeglugi, przechodzą do zakresu działania Ministra Żeglugi.

Art. 6. 1. Do zakresu działania Ministra Żeglugi należą sprawy polityki morskiej, a w szczególności:

1) sprawy żeglugi morskiej;

2) sprawy administracji morskiej;

3) sprawy portów i przystani morskich, jak również urządzeń portowych i nadbrzeża morskiego;

4) sprawy przeładunku portowego;

5) sprawy nadzoru nad urządzeniami żeglugi, portów i rybołówstwa wymagającymi dozoru technicznego;

6) sprawy rybołówstwa morskiego;

7) sprawy przemysłu okrętowego, morskiej floty handlowej i rybackiej;

8) sprawy przedsiębiorstw żeglugowych, portowych i połowów morskich oraz przedsiębiorstw usługowych związanych bezpośrednio z żeglugą i rybołówstwem morskim;

9) wyznaczanie i wysyłanie za granicę przedstawicieli w sprawach, które wchodzą w zakres działania Ministra Żeglugi oraz zawieranie umów międzynarodowych w tych sprawach;

10) sprawy morskiego szkolenia zawodowego przy współudziale władz zainteresowanych;

11) inne sprawy przekazane właściwości Ministra Żeglugi w drodze przepisów szczególnych;

2. Sprawy wymienione w ust. 1 pkt 9) Minister Żeglugi wykonuje przy udziale Ministra Spraw Zagranicznych.

Art. 7. Sprawy zastrzeżone właściwości Prezesa Rady Ministrów w przepisach dotyczących miernictwa i pomiarów kraju przechodzą do zakresu działania Ministra Odbudowy.

Art. 8. Sprawy zastrzeżone właściwości Prezesa Rady Ministrów w przepisach dotyczących mienia poniemieckiego i opuszczonego oraz urzędów likwidacyjnych przechodzą do zakresu działania Ministra Skarbu.

Art. 9. 1. Sprawy zastrzeżone właściwości Prezesa Rady Ministrów w przepisach dotyczących statystyki państwowej i Głównego Urzędu Statystycznego z wyjątkiem wyszczególnionych niżej przechodzą do zakresu działania Prezesa Centralnego Urzędu Planowania.

2. Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego mianuje Prezydent Rzeczypospolitej na wniosek Prezesa Rady Ministrów przedstawiony przez Prezesa Centralnego Urzędu Planowania. Wiceprezesów Głównego Urzędu Statystycznego mianuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego przedstawiony przez Prezesa Centralnego Urzędu Planowania.

3. Rozporządzenia w sprawie wykonania dekretu z dnia 31 lipca 1946 r. o organizacji statystyki państwowej i o Głównym Urzędzie Statystycznym (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 239) wydaje Prezes Rady Ministrów na wniosek Prezesa Centralnego Urzędu Planowania.

4. Statut organizacyjny Głównego Urzędu Statystycznego nadaje Prezes Rady Ministrów na wniosek Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego przedstawiony przez Prezesa Centralnego Urzędu Planowania.

Art. 10. Sprawy Instytutu Gospodarstwa Narodowego zastrzeżone właściwości Prezesa Rady Ministrów przechodzą do zakresu działa-

nia Prezesa Centralnego Urzędu Planowania z wyjątkiem spraw zastrzeżonych właściwości Prezesa Rady Ministrów w art. 4, 6 i 7 dekretu z dnia 22 lutego 1946 r. o utworzeniu i zakresie działania Instytutu Gospodarstwa Narodowego (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 66).

Art. 11. Urzędnicy i niżsi funkcjonariusze państwowi oraz pracownicy kontraktowi, zatrudnieni w działach służby, które na mocy niniejszego dekretu zostają przekazane do zakresu działania innego ministra, przechodzą z dniem wejścia w życie dekretu na służbę w odpowiednich działach zarządu państwowego.

Art. 12. Z dniem wejścia w życie niniejszego dekretu traci moc obowiązującą dekret z dnia 8 stycznia 1946 r. o utworzeniu i zakresie działania Ministerstwa Żeglugi i Handlu Zagranicznego (Dz. U. R. P. Nr 2, poz. 13).

Art. 13. 1. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrom: Przemysłu i Handlu, Żeglugi, Aprowizacji, Spraw Zagranicznych, Odbudowy i Skarbu, każdemu w jego zakresie działania.

2. W wykonaniu niniejszego dekretu Rada Ministrów w razie potrzeby wyda w formie uchwały dalsze szczegółowe postanowienia o podziale zakresu działania między zainteresowane ministerstwa i urzędy.

Art. 14. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Przemysłu:

Hilary Minc

w/z Kierownik Ministerstwa Żeglugi i Handlu Zagranicznego:

Karol Petrusewicz

Minister Aprowizacji i Handlu:

Włodzimierz Lechowicz

Minister Spraw Zagranicznych:

Zygmunt Modzelewski

Minister Odbudowy:

Michał Kaczorowski

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 31 marca 1947 r. Nr 31, poz. 130).

100

DEKRET

z dnia 27 marca 1947 r.

o zmianie dekretu z dnia 28 czerwca 1946 r. o odpowiedzialności karnej za odstępstwo od narodowości w czasie wojny 1939 — 1945 r.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 71) i ustawy z dnia 22 lutego 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 79)—Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W dekrecie z dnia 28 czerwca 1946 r. o odpowiedzialności karnej za odstępstwo od narodowości w czasie wojny 1939 — 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 237) art. 17 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Jeżeli do dnia 31 października 1947 r. nie zostanie wniesiony akt oskarżenia, prokurator przywróci wolność osobie osadzonej w miejscu odosobnienia".

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrom: Sprawiedliwości, Obrony Narodowej, Bezpieczeństwa Publicznego, Skarbu, Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski

Minister Obrony Narodowej:

Michał Żymierski
Marszałek Polski

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:

Stanisław Radkiewicz

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Minister Administracji Publicznej:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Gomułka

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 31 marca 1947 r. Nr 31, poz. 131).

101

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 marca 1947 r.

o zabezpieczeniu przez państwowe przedsiębiorstwa budowlane zobowiązań w związku z podejmowaniem się wykonania robót na rzecz Skarbu Państwa.

Na podstawie art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1933 r. o dostawach i robotach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz instytucyj prawa publicznego (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 127) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do państwowych przedsiębiorstw budowlanych, podlegających przepisom dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 42), posiadających statut nadany przez Ministra Odbudowy, a podejmujących się wykonania robót na rzecz Skarbu Państwa albo zakładów i przedsiębiorstw państwowych, stosuje się przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1937 r. o dostawach i robotach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz instytucji prawa publicznego (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 92) z następującymi zmianami:

1) przedsiębiorstwa te nie składają:

a) wadium wymaganego przy wnoszeniu ofert na roboty;

b) zabezpieczenia należytego wykonania robót;

c) zabezpieczenia zaliczek otrzymywanych przed rozpoczęciem robót;

2) przedsiębiorstwa te obowiązane są do niezwłocznego uiszczenia zleceniodawcy na jego żądanie kwoty pieniężnej, równej wadium lub zabezpieczeniu, o których mowa w pkt 1, we wszystkich przypadkach, kiedy zleceniodawca, posiadając takie wadium lub zabezpieczenie, byłby uprawniony do jego zatrzymania albo realizacji;

3) w umowach z tymi przedsiębiorstwami może być zastrzeżony warunek o ściąganiu kaucji dodatkowych (rat kolaudacyjnych), potrącanych przy zaliczkowych wypłatach za roboty.

§ 2. Minister Odbudowy może w drodze rozporządzenia rozciągnąć przepis § 1 w całości lub części:

1) w porozumieniu z Ministrem Skarbu — na poszczególne spółdzielcze przedsiębiorstwa budowlane;

2) w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Administracji Publicznej bądź Ministrem Ziem Odzyskanych — na poszczególne samorządowe przedsiębiorstwa budowlane.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Odbudowy.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Odbudowy:

Michał Kaczorowski

Minister Skarbu:

Konstanty Dabrowski

Minister Administracji Publicznej:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Gomułka

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 31 marca 1947 r. Nr 31 poz. 133).

102

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 marca 1947 r.

o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1946 r. o należnościach funkcjonariuszów służby bezpieczeństwa publicznego w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe.

Na podstawie art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 663) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1946 r. o należnościach funkcjonariuszów służby bezpieczeństwa publicznego w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 79) wprowadza się zmiany następujące:

1) § 2 otrzymuje brzmienie:

„Funkcjonariuszom służby bezpieczeństwa publicznego w razie podróży służbowej (komisji) lub delegacji do miejscowości położonej poza zwykłym ich miejscem służbowym należą się:

a) diety,

b) zwrot kosztów przejazdu,

c) zwrot kosztów noclegu.

2) § 4 otrzymuje brzmienie:

„Za członka rodziny uważa się pozostających na utrzymaniu funkcjonariusza służby bezpieczeństwa publicznego: żonę oraz dzieci (z małżeństwa, pozamałżeńskie, przysposobione) i pasierbów do lat 14, o ile zaś uczęszczają do zakładów naukowych — do czasu ich ukończenia".

3) § 15 otrzymuje brzmienie:

„Diety wynoszą dziennie 250 zł. Przy podróżach do m. st. Warszawy, do m. Gdańska, do m. Gdyni lub powiatu morskiego oraz na teren Ziem Odzyskanych dolicza się do diet 50 zł dziennie".

4) §§ 16 i 18 skreśla się.

5) Po § 37 wstawia się osobny rozdział treści następującej:

„Rozdział 2a.

Zwrot kosztów noclegu.

§ 37a. 1. Funkcjonariuszowi służby bezpieczeństwa publicznego przysługuje prawo zwrotu kosztów noclegów za noce spędzone w miejscowości będącej celem podróży lub delegacji służbowej podczas całego okresu pobytu w tej miejscowości.

2. Funkcjonariusz służby bezpieczeństwa publicznego otrzymuje zwrot kosztów noclegu za noc spędzoną w innej miejscowości, jeżeli pobyt w tej miejscowości był konieczny ze względów komunikacyjnych w drodze do miejscowości względnie z miejscowości będącej celem podróży lub delegacji służbowej.

§ 37b. Zwrot kosztów noclegu przysługuje tylko do wysokości 120 zł za nocleg i tylko w tym przypadku, jeżeli funkcjonariusz służby bezpieczeństwa publicznego z braku miejsca nie mógł skorzystać i nie korzystał z noclegu w służbowym domu noclegowym. Fakt niekorzystania z noclegu w służbowym domu noclegowym winien być uwidoczniony w postaci adnotacji służbowej na delegacji.

§ 37c. Podstawą do obliczania kosztów noclegu są rachunki hoteli. Rachunki będą uwzględniane tylko do wysokości określonej w § 37b,

§ 37d. W przypadku nieprzedłożenia rachunku funkcjonariuszowi służby bezpieczeństwa publicznego służy prawo tylko do ryczałtu w wysokości 80 zł za każdą noc, spędzoną w miejscowości, będącej celem podróży służbowej lub delegacji, albo w innej miejscowości w warunkach określonych w § 37a ust. 2".

6) § 41 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli z przyczyn od przeniesionego niezależnych nie może nastąpić przewóz, określony w ust. 1, zwraca się koszty przewozu dokonanego innymi środkami komunikacji".

7) § 46 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Wszelkie rachunki diet, kosztów przejazdu i kosztów noclegów z tytułu podróży służbowej, krótkotrwałej delegacji, przeniesień powinny być przedstawione w terminie 14 dni, licząc od następującego dnia po odbyciu podróży służbowej, delegacji lub przeniesienia, rachunki zaś kosztów przewozu urządzenia domowego — w terminie 14 dni, licząc od następnego dnia po dokonaniu przewozu urządzenia domowego".

8) § 48 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„W przypadkach podróży służbowej lub delegacji diety, zwrot kosztów podróży i noclegów wypłaca ta władza, która zarządziła podróż służbową lub delegację".

9) § 49 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Funkcjonariuszom służby bezpieczeństwa publicznego, udającym się w podróż służbową, służy prawo do zaliczki nieprzekraczającej przypuszczalnych kosztów przejazdu, noclegu i diet".

10) § 50 otrzymuje brzmienie:

„W przypadkach, w których podróże służbowe trwają dłuższy okres czasu lub stale się powtarzają, Minister Bezpieczeństwa Publicznego może przyznać za zgodą Ministra Skarbu, zamiast kosztów przejazdu, noclegu i diet, ryczałt płatny z góry wraz z uposażeniem".

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Bezpieczeństwa Publicznego oraz Ministrowi Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1947 r.

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:

Stanisław Radkiewicz

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 31 marca 1947 r. Nr 31, poz. 134).

103

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAWIEDLIWOŚCI ORAZ PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 26 lutego 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej, Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu oraz Aprowizacji i Handlu o ustanowieniu Sądu Pracy w Gdańsku.

Na podstawie art. 4 § 1, art. 5, art. 6 § 1 i art. 32 § 1 prawa o sądach pracy (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 95, poz. 854), zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się w okręgu Sądu Okręgowego w Gdańsku „Sąd Pracy w Gdańsku".

§ 2. Okręg Sądu Pracy w Gdańsku obejmuje okręg Sądu Grodzkiego w Gdańsku.

§ 3. Liczbę ławników Sądu Pracy w Gdańsku określa się na 30 z każdej grupy pracodawców i pracowników, razem na 60, liczbę zaś zastępców na 60 z każdej z tych grup, razem na 120.

§ 4. Liczbę ławników Sądu Okręgowego w Gdańsku, powołanych z okręgu Sądu Pracy w Gdańsku, określa się na 24 z każdej grupy pracodawców i pracowników, razem na 48, liczbę zaś zastępców na 48 z każdej z tych grup, razem na 96.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

Kazimierz Rusinek

Minister Administracji Publicznej:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Jan Dąb-Kocioł

Minister Przemysłu:

Hilary Minc

Minister Aprowizacji i Handlu:

Włodzimierz Lechowicz

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 31 marca 1947 r. Nr 31, poz. 135).

104

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 20 marca 1947 r.

w sprawie wykonania dekretu o podatku dochodowym.

Na podstawie art. 8 ust. (3) i (7), art. 10 ust. (1) pkt 1), art. 11 pkt 5) i 9), art. 13 pkt 10) i art. 30 dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 25, poz. 99) zarządzam, co następuje:

§ 1. 1. Powołane w rozporządzeniu niniejszym:

a) artykuły bez bliższego określenia — oznaczają artykuły dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 25, poz. 99);

b) paragrafy bez bliższego określenia — oznaczają paragrafy rozporządzenia niniejszego.

2. Ilekroć w rozporządzeniu niniejszym jest mowa o dekrecie bez bliższego określenia, rozumieć należy dekret z dnia 8 stycznia 1946 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 25, poz. 99).

Do art. 1 ust. (2).

§ 2. Za państwowe lub samorządowe przedsiębiorstwo, podlegające oddzielnie obowiązkowi podatkowemu mimo braku odrębnej osobowości prawnej, uważa się zespół urządzeń o wspólnych założeniach gospodarczych objętych jedną rachunkowością i jednym bilansem.

Do art. 3 ust. (4) pkt 1).

§ 3. 1. Osoby fizyczne przybyłe do Rzeczypospolitej na pobyt czasowy, z góry przewidziany na okres dłuższy niż sześć miesięcy, podlegają nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu.

2. Przy ocenie obowiązku podatkowego osób fizycznych mających na obszarze Rzeczypospolitej miejsce zamieszkania lub miejsce pobytu oraz osób przybyłych na pobyt czasowy, z góry przewidziany na okres dłuższy niż sześć miesięcy, jest rzeczą obojętną, czy dana osoba przebywa w jednej miejscowości, czy też kolejno w różnych miejscowościach. Chwilowe przerwy w pobycie, spowodowane przemijającą nieobecnością, pozostają bez wpływu na obowiązek podatkowy.

Do art. 3 ust. (4) pkt 2).

§ 4. Rozmiar obowiązku podatkowego spadków nieobjętych określa się według rozmiaru obowiązku podatkowego spadkodawcy.

Do art. 3 ust. (4) pkt 3).

§ 5. Siedzibę osoby prawnej określa jej statut lub też inny akt prawny, na którym osoba prawna opiera swoje istnienie; jeżeli statut lub akt tego nie określa, siedzibą osoby prawnej jest siedziba zarządu osoby prawnej.

Do art. 3 ust. (5) pkt 1) lit. b).

§ 6. Za wykonywanie świadczeń rzeczy lub usług, podlegających podatkowi obrotowemu, uważa się również udział w spółkach jawnych, w spółkach komandytowych oraz udział w przedsiębiorstwach w charakterze cichego spólnika, jeżeli spółka lub przedsiębiorstwo wykonuje świadczenia podlegające podatkowi obrotowemu.

Do art. 5.

§ 7. 1. Przepisy art. 5 dekretu mają zastosowanie w przypadku, gdy umowa między Pań-

stwem Polskim a innym państwem o zapobieżeniu podwójnemu opodatkowaniu nie zawiera odmiennych przepisów.

2. Podatnik, żądający na zasadzie art. 5 dekretu wyłączenia od opodatkowania dochodów osiąganych za granicą, obowiązany jest przed uprawomocnieniem się .wymiaru podatku udowodnić, że dochody te podlegają za granicą podatkowi tego samego rodzaju. Dochody powyższe wyłącza właściwa władza podatkowa z podstawy opodatkowania po stwierdzeniu, że państwo obce postępuje według zasad wzajemności co do takich samych dochodów, płynących ze źródeł znajdujących się na obszarze Państwa.

Do art. 6 pkt 2)

§ 8. 1. Wolne od podatku są:

a) przedsiębiorstwa państwowe oraz przedsiębiorstwa i majątki pozostające pod zarządem państwowym prowadzone wyłącznie na potrzeby administracji państwowej:

b) przedsiębiorstwa związków samorządu terytorialnego oraz przedsiębiorstwa i majątki pozostające pod zarządem związków samorządu terytorialnego prowadzone wyłącznie na potrzeby administracji związków samorządu terytorialnego.

2. Za prowadzone wyłącznie na potrzeby administracji państwowej albo związków samorządu terytorialnego uważa się te przedsiębiorstwa państwowe albo związków samorządu terytorialnego oraz przedsiębiorstwa i majątki pozostające pod zarządem państwowym albo związków samorządu terytorialnego, których działalność przeznaczona jest wyłącznie na zaspakajanie potrzeb administracji państwowej albo związków samorządu terytorialnego. Za działalność taką uważa się np.: produkcję i dostawę wyłącznie na rzecz władz administracji państwowej lub związków samorządu terytorialnego urządzeń biurowych, maszyn do pisania, maszyn do liczenia, książek, pism, druków, materiałów piśmiennych itp.

3. W przypadkach gdy przedsiębiorstwa państwowe lub związków samorządu terytorialnego oraz przedsiębiorstwa i majątki pozostające pod zarządem państwowym lub związków samorządu terytorialnego choćby częściowo prowadzone są nie na potrzeby administracji państwowej lub związków samorządu terytorialnego, podlegają one obowiązkowi podatkowemu od całości dochodu, a więc i od tej części dochodu, jaką uzyskały z działalności przeznaczonej na potrzeby administracji państwowej lub związków samorządu terytorialnego.

Do art. 6 pkt 6).

§ 9. 1. Jeżeli osoby prawne, wymienione w art. 6 pkt 6), wśród źródeł przychodów posiadają również przedsiębiorstwa obliczone na zysk, podlegają opodatkowaniu od nadwyżek uzyskanych z przedsiębiorstw, chociażby nadwyżki te łącznie z nadwyżkami z innych źródeł przychodów były zgodnie ze statutem w całości obracane na cele ogólnej użyteczności, naukowe, oświatowe, kulturalne, sportowe, wyznaniowe, opieki społecznej i dobroczynne; ewentualnie poniesione niedobory z innych źródeł przychodów nie podlegają potrąceniu od sumy nadwyżek z przedsiębiorstw.

2. Dochody uzyskane z innych źródeł niż z przedsiębiorstw podlegają opodatkowaniu w całości, jeżeli obracane są choćby częściowo na inne cele niż wymienione w art. 6 pkt 6).

3. Nie uważa się za przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 6 pkt 6) sporadycznie urządzanych imprez o charakterze rozrywkowym, widowiskowym, sportowym itp., chociażby te imprezy były przedsięwzięte dla zysku.

Do art. 6 pkt 7).

§ 10. Związki zawodowe, które choćby częściowo obracają dochody na cele inne aniżeli przewidziane w statucie, podlegają obowiązkowi podatkowemu od całości dochodu.

Do art. 6 pkt 8).

§ 11. 1. Za osoby podlegające podatkowi gruntowemu uważa się osoby, na których ciąży obowiązek podatkowy w zakresie tego podatku zgodnie z art. 5 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 128).

2. W przypadku łącznego opodatkowania na podstawie art. 15 dekretu przy ocenie obowiązku podatkowego bierze się również pod uwagę źródła przychodów należące do drugiego małżonka lub krewnych zstępnych, których dochody podlegają doliczeniu do dochodu podatnika.

3. Jeżeli osoby podlegające podatkowi gruntowemu podlegają obowiązkowi podatkowemu w podatku dochodowym na skutek osiągania dochodu także z innych źródeł przychodów wymienionych w art. 8 ust. (2) pkt 2—7), obowiązek ten rozciąga się również na dochód z gospodarstwa rolnego, z którego nadwyżka w wysokości

określonej w § 17 ust. 1 podlega doliczeniu do sumy nadwyżek z pozostałych źródeł przychodów.

4. W przypadku doliczenia nadwyżki z gospodarstwa rolnego do sumy nadwyżek z innych źródeł przychodów, od kwoty podatku dochodowego obliczonego od dochodu według skali z art. 18 potrąca się 25% kwoty wymierzonego podatku gruntowego, z zastrzeżeniem, że po potrąceniu podatku gruntowego nie może pozostać niższa kwota podatku dochodowego, aniżeli wynosi podatek dochodowy przypadający stosunkowo na dochód z innych źródeł przychodów.

Przykłady:

I.	nadwyżka z przedsiębiorstwa	500.000 zł
	nadwyżka z gospodarstwa rolnego: (przychód przyjęty za podstawę przy wymiarze podatku gruntowego dla gospodarstwa o obszarze 20 ha — 240.000 zł — nadwyżka 25% przychodu)	60.000 zł
		560.000 zł
	Podatek dochodowy (23%) .	128.800 zł
	potrąca się 25% wymierzonego podatku gruntowego (podatek gruntowy 19.200 zł z czego 25%)	4.800 zł
	pozostaje podatku dochodowego	124.000 zł
II.	nadwyżka z przedsiębiorstwa	80.000 zł
	nadwyżka z gospodarstwa rolnego (jak w przykładzie I)	60.000 zł
		140.000 zł
	Podatek dochodowy 5%	7.000 zł

Po potrąceniu 25% wymierzonego podatku gruntowego tj. 4.800 zł pozostałoby 2.200 zł, a więc mniej niż przypada stosunkowo podatku dochodowego na nadwyżkę z przedsiębiorstwa, którą to sumę oblicza się według wzoru 140.000 : 7.000 = 80.000 : x, przy czym x oznacza podatek dochodowy przypadający stosunkowo na nadwyżkę z przedsiębiorstwa; x równa się 4.000 zł, przeto podatek dochodowy wynosi 4.000 zł.

Do art. 7 ust. (2).

§ 12. Nadwyżkę lub niedobór ustala się osobno z każdego źródła przychodów podlegającego opodatkowaniu. Po ustaleniu nadwyżki lub niedoboru z każdego źródła przychodów sumuje się nadwyżki z tych źródeł, które dały nadwyżki oraz sumuje się niedobory z tych źródeł, które dały niedobory i po potrąceniu sumy niedoborów otrzymuje się ogólną nadwyżkę lub ogólny niedobór. Potrąceniu od sumy nadwyżek podlegają jedynie niedobory poniesione w danym roku podatkowym. Niedoborów ze źródeł przychodów, z których dochód jest wolny od podatku i niedoborów ze sprzedaży przedmiotów i praw majątkowych nie bierze się pod uwagę przy ustalaniu sumy nadwyżek.

Do art. 8 ust. (2) pkt 1).

§ 13. 1. Za gospodarstwo rolne uważa się gospodarstwo rolne w rozumieniu art. 4 ust. 2 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 128).

2. W przypadku łącznego opodatkowania na podstawie art. 15 gospodarstwo rolne, stanowiące własność drugiego małżonka lub krewnych zstępnych, których dochody na podstawie art. 15 podlegają doliczeniu do dochodu podatnika, stanowi źródło przychodów, choćby ten małżonek lub krewny zstępny nie posiadał poza nim innych źródeł przychodów.

Do art. 8 ust. (2) pkt 2).

§ 14. Za inne nieruchomości uważa się nieruchomości podlegające podatkowi od nieruchomości na podstawie art. 15 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P Nr 19, poz. 128).

Do art. 8 ust. (2) pkt 6) i ust. (7).

§ 15. Sprzedaży przedmiotów, ktore służą do osobistego lub domowego użytku podatnika, oraz dzieł sztuki, książek, pamiątek historycznych itp. gromadzonych nie zawodowo i nie w celu osiągnięcia zysku nie uważa się za źródło przychodów.

§ 16. Wartość przedmiotów i praw majątkowych stanowiących własność podatnika przed dniem 1 września 1939 r., jak również wartość poczynionych do tego czasu nakładów przyjąć należy w wysokości pięćdziesięciokrotnej ceny kupna lub wytworzenia.

2. Cenę kupna lub wytworzenia nie wyrażoną w walucie obiegowej z dnia 31 sierpnia 1939 r. należy przeliczyć na tę walutę według relacji obowiązującej w tej dacie.

3. Jeżeli nie można ustalić ceny kupna lub wytworzenia, wartość przedmiotów i praw majątkowych przyjąć należy w tej wysokości, jaką

posiadały w dniu 31 sierpnia 1939 r. z zastosowaniem do niej mnożnika 50. Wartość tę ustala władza podatkowa po zasięgnięciu opinii biegłych.

4. Wartość przedmiotów i praw majątkowych nabytych lub wytworzonych przez podatnika po dniu 31 sierpnia 1939 r. stanowi rzeczywista cena kupna lub wytworzenia; jeżeli nie była ona wyrażona w złotych, należy przeliczyć ją na złote według relacji obowiązującej. Jeżeli ceny kupna lub wytworzenia nie można ustalić, należy przyjąć tę wartość przedmiotów i praw majątkowych, jaką one posiadały w dniu nabycia lub wytworzenia. Wartość tę ustala władza podatkowa po zasięgnięciu opinii biegłych.

Do art. 8 ust. (3).

§ 17. 1. Nadwyżkę z gospodarstwa rolnego przyjmuje się w wysokości 25% przychodu przyjętego za podstawę opodatkowania przy wymiarze podatku gruntowego.

2. Jeżeli gospodarstwo rolne jest użytkowane przez osobę, na której nie ciąży obowiązek podatkowy w zakresie podatku gruntowego, wówczas nadwyżkę z gospodarstwa rolnego przyjmuje się w wysokości 20% przychodu, jaki został przyjęty za podstawę opodatkowania przy wymiarze podatku gruntowego dla tego gospodarstwa. W tym przypadku przy wymiarze podatku dochodowego nie stosuje się przepisu § 11 ust. 4.

Do art. 9.

§ 18. 1. Za przychód z budynków wynajętych uważa się rzeczywiście osiągnięty w roku podatkowym czynsz najmu za domy, łącznie z wynagrodzeniem za dodane ruchomości, podwórza, składy, place, ogrody itp., oraz wynagrodzenie za używanie urządzonej przez właściciela domu instalacji gazu, wodociągu, windy i innych urządzeń.

2. Do czynszu najmu należy doliczyć wartość pieniężną świadczeń ubocznych, obciążających najemcę na korzyść wynajmującego, jak również wartość pieniężną wszelkich korzyści zastrzeżonych wynajmującemu.

3. Za przychód z budynków, zajmowanych lub używanych w całości lub w części przez samego właściciela lub członków jego rodziny, albo odstąpionych bezpłatnie do używania innym osobom — uważa się wartość czynszową, ustaloną w wysokości czynszu, jakiby został uzyskany w razie wynajęcia w roku podatkowym.

4. Przy ustalaniu wartości czynszowej należy uwzględnić również należące do budynków podwórza, ogrody domowe, parki itd.

5. Ustalenia wartości czynszowej dokonuje się przez porównanie z rzeczywistym czynszem najmu lokali lub pomieszczeń podobnego rodzaju w tej samej miejscowości.

6. Jeżeli właściciel używa budynku lub części tegoż wyłącznie do celów własnego przedsiębiorstwa, nie należy brać w rachubę wartości czynszowej ani przy obliczaniu przychodu, ani przy obliczaniu odnośnych kosztów produkcji.

7. Z budynków lub ich części, które właściciel oddał bezpłatnie do użytku na cele ogólnej użyteczności, naukowe, oświatowe, kulturalne, sportowe, wyznaniowe, opieki społecznej i dobroczynne, nie przyjmuje się ani wartości czynszowej ani kosztów poniesionych z tytułu posiadania tego rodzaju budynków.

§ 19. 1. Za przychody z kapitałów pieniężnych uważa się:

a) odsetki od pożyczek, wkładów, rachunków bieżących i innych podobnych lokat kapitałów pieniężnych, odsetki od narosłych odsetek i od innych nieotrzymanych w terminie sum, odszkodowania umowne za niezwrócony w terminie kapitał lub niezapłacone w terminie odsetki;

b) odsetki od wszelkiego rodzaju papierów procentowych państwowych, publicznych i prywatnych, chociażby te papiery były uwolnione od opłaty podatków innego rodzaju;

c) dywidendy i inne zyski z udziałów otrzymane z tytułu uczestnictwa w spółkach akcyjnych, spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością, spółdzielniach, towarzystwach kredytowych, jeżeli siedziba osoby prawnej znajduje się za granicą.

2. Odsetki, zawarte w wierzytelnościach wekslowych lub innych nieoprocentowanych zobowiązaniach pieniężnych, które jednak mają być zwrócone w sumie przewyższającej pierwotną sumę kapitału, dolicza się do przychodu tego roku, w którym je razem z kapitałem odebrano.

3. Za przychód z praw majątkowych uważa się:

a) powtarzające się periodycznie renty (dzie-

dziczne, dożywotnie, terminowe), jakie wypłacają zakłady ubezpieczeń, kasy emerytalne, wdowie lub inne kasy i zakłady podobnego rodzaju, albo których tytuł prawny polega na darowiźnie, fundacji, rozporządzeniu ostatniej woli lub na kupnie renty, z wyjątkiem stanowiących wynagrodzenia w rozumieniu dekretu z dnia 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 30, poz. 129);

b) renty z tytułu wykupu lub odszkodowania, świadczenia tytułem odstępnego i dożywocia, przychody z prawa służebności jak użytkowania i prawa mieszkania, z ciężarów gruntowych i podobnych uprawnień;

c) przychody za zaniechanie wykonywania lub z wykonywania uprawnień, patentów, przywilejów, wynalazków, z praw do przedstawień, z wszelkich praw autorskich itp.;

d) przychody w postaci świadczeń i wsparć wszelkiego rodzaju, jeżeli świadczący zobowiązał się ważnie do ich wypłacania, albo też jest do tego obowiązany na mocy ustawy lub wyroku sądowego, z wyjątkiem wymienionych w art. 13 pkt 2) dekretu;

e) przychody właścicieli przedsiębiorstw za wstrzymanie lub ograniczenie ruchu przedsiębiorstwa i za zrzeczenie się udziału w zyskach.

4. Skapitalizowane renty, których tytuł prawny polega na darowiźnie, fundacji lub rozporządzeniu ostatniej woli, nie stanowią przychodu z praw majątkowych.

§ 20. Za przychody z innych źródeł uważa się wszelkie przychody, nie pochodzące ze źródeł przychodów wymienionych w art. 8 ust. (2) pkt 1—6), w szczególności przychody z prywatnoprawnych niezawodowych odpłatnych świadczeń nie należących do źródeł przychodów wymienionych w art. 8 ust. (2) pkt 3) i 4), jak np. z dorywczego pośrednictwa, wynajęcia ruchomości, części lokalu, przychody duchownych z opłat stuły oraz z innych darów, jakie duchowni otrzymują ze względu na swój urząd.

Do art. 9 ust. (3).

§ 21. Przychody osiągnięte w naturze przelicza się na wartość pieniężną według przeciętnych cen rynkowych w roku podatkowym z uwzględnieniem czasu, w którym te przychody zostały osiągnięte. O wysokości przeciętnych cen decyduje miejsce, w którym znajduje się źródło przychodów.

Do art. 10 ust. (1).

§ 22. Potrącalność kosztów uzyskania przychodów z poszczególnych źródeł należy oceniać w każdym przypadku z osobna, biorąc pod uwagę następujące zasady ogólne:

a) kosztami uzyskania przychodów są tylko wydatki poniesione w tym celu, aby z danego źródła osiągnąć, bądź zachować lub zabezpieczyć przychód, nie zaś wydatki związane z nabyciem samego źródła przychodów, z jego powiększeniem lub ulepszeniem; wydatki te są jednak potrącalne przy ustalaniu nadwyżki ze sprzedaży przedmiotów i praw majątkowych i to bez względu na czas ich poniesienia;

b) z wyjątkiem określonym w art. 9 ust. (2) dekretu, tylko takie koszty nadają się do potrącenia z przychodu, które podatnik już rzeczywiście poniósł, a nie takie, które mógłby ponieść lub wśród pewnych okoliczności musiałby ponieść, ani takie, które zaoszczędził sobie własną pracą lub też pracą bezpłatną członków rodziny albo innych osób.

Do art. 10 ust. (1) pkt. 1).

§ 23. 1. Przez prawidłowe coroczne odpisy na zużycie rozumie się odpisy odpowiadające rzeczywistemu zmniejszeniu się wartości, jakiemu uległy przedmioty podlegające zużyciu w okresie miarodajnym do wymiaru podatku wskutek zużycia. Miarą wysokości dopuszczalnych odpisów jest wyłącznie faktyczne zużycie. Zużycie to ustala się w stosunku procentowym do kosztów nabycia lub wytworzenia przedmiotu. W razie trudności w ustaleniu tych kosztów należy posiłkować się inną zbliżoną wartością, jak np. przy nieruchomościach sumą szacunku ubezpieczenia od ognia z dodatkiem 10% na fundamenty. Przyjęta wartość przedmiotu jest podstawą odpisów z tytułu zużycia w latach następnych.

2. Przy nabytych odpłatnie przywilejach i prawach terminowych (wynalazki, prawa autorskie itp.) należy wysokość rocznego odpisu ustalić w stosunku do wartości i czasu korzystania z tych przywilejów i praw, np. z wartości 120.000 zł przywileju, trwającego 12 lat, należy potrącać rocznie 1/12 część, tj. 10.000 zł.

3. Wysokość odpisu tytułem zużycia zapasów

kopalnianych w przypadkach wątpliwych ustala władza podatkowa po zasięgnięciu opinii biegłych, przyjmując za podstawę odpisu koszty nabycia tych zapasów lub uprawnień do ich eksploatacji; u podatników prowadzących księgi handlowe koszty nabycia wyraża z zasady wartość, wykazana w zamknięciu rocznym.

4. Wartość przedmiotów, podlegających zużyciu a stanowiących własność podatnika od czasu przed dniem 1 września 1939 r., należy przyjąć dla celów obliczenia wysokości odpisów na zużycie w 50-krotnej wysokości ceny zakupu lub wytworzenia. U podatników prowadzących księgi handlowe $^{49}/_{50}$ tych odpisów należy przenieść na specjalne konto „Nadzwyczajne odpisy na zużycie“ i wprowadzić do pasywów bilansu przedsiębiorstwa.

Do art. 11 pkt 5).

§ 24. 1. Jeżeli procenty i wynagrodzenia za udzielone pożyczki lub oddane do użytkowania wkłady niepieniężne, wypłacane przez osobę prawną udziałowcom i akcjonariuszom, przekraczają wysokość odsetek prawnych, wówczas wszystkie kwoty rozdzielone z tego tytułu nie stanowią kosztów uzyskania przychodów.

2. Wartość wkładów niepieniężnych oblicza się według przeciętnych cen rynkowych z okresu i miejsca ich poczynienia.

Do art. 11 pkt 9).

§ 25. 1. Nie uważa się za koszty uzyskania przychodów nadwyżek kwot pensyj i wszelkiego rodzaju wynagrodzeń osób, które biorą udział w zarządzie przedsiębiorstwa bądź należą do składu rady nadzorczej, komitetu dyskontowego i komisji rewizyjnej lub działają z ich ramienia, bądź są uprawnione do samodzielnego prowadzenia przedsiębiorstwa, jak również innych pracowników umysłowych na stanowiskach kierowniczych ponad następujące normy:

1) w spółdzielniach należących do związku rewizyjnego ponad wydatki dozwolone na ten cel przez Związek Rewizyjny Spółdzielni Rzeczypospolitej Polskiej bądź Państwową Radę Spółdzielczą. Jeżeli wydatki na ten cel nie zostały w ten sposób określone, mają zastosowanie normy zawarte w pkt 2);

2) w pozostałych przedsiębiorstwach:

10,00%	od obrotu nieprzekraczającego			1-krotnej			wysokości	kapitału	własnego
5,50%	od obrotu	ponad	1	do	2-	„	„	„	„
4,00%	„	„	2	„	3-	„	„	„	„
3,25%	„	„	3	„	4-	„	„	„	„
2,80%	„	„	4	„	5-	„	„	„	„
2,50%	„	„	5	„	6-	„	„	„	„
2,30%	„	„	6	„	7-	„	„	„	„
2,20%	„	„	7	„	8-	„	„	„	„
2,10%	„	„	8	„	9-	„	„	„	„
2,00%	„	„	9	„	10-	„	„	„	„
1,70%	„	„	10	„	15-	„	„	„	„
1,50%	„	„	15	„	20-	„	„	„	„
1,35%	„	„	20	„	30-	„	„	„	„
1,20%	„	„	30	„	50-	„	„	„	„
1,10%	„	„	50	„	100-	„	„	„	„
1,00%	„	„	100-krotną wysokość kapitału własnego.						

2. Normy wynagrodzenia należy ustalać w ten sposób, ażeby suma obliczona od większego obrotu przy mniejszej stopie procentowej nie była mniejsza od sumy, jaka wypadnie z obliczenia przy zastosowaniu bezpośrednio wyższej stopy procentowej do najwyższego obrotu w tej grupie.

3. Za kapitał własny przedsiębiorstwa uważa się nadwyżkę aktywów nad zobowiązaniami wobec osób trzecich.

W szczególności na kapitał własny składają się:

1) w spółkach akcyjnych, w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością i w spółdzielniach:

a) kapitał zakładowy (akcyjny, udziałowy) uwidoczniony w bilansie, zmniejszony o sumy nieuiszczonych przez akcjonariuszów wpłat na akcje oraz sumę strat, figurujących w bilansie;

b) wszelkie inne kapitały, fundusze i rezerwy, nie stanowiące zobowiązań wobec osób trzecich i nie mające przeznaczenia na sprostowanie wartości skład-

ników majątkowych, figurujących w bilansie;

c) niepodzielony zysk z lat ubiegłych i za rok podatkowy po wyłączeniu części zysku przeznaczonej na dywidendy lub udział w zysku oraz na podatek dochodowy;

2) w firmach jednoosobowych i spółkach jawnych:

a) suma figurująca na rachunku kapitału, zwiększona o salda kredytowe na rachunkach właściciela i zmniejszona o salda debetowe na rachunkach właściciela oraz o sumę strat, figurujących w bilansie; salda kredytowe na rachunkach właścicieli zwiększają kapitał własny tylko w tym przypadku, jeżeli mają charakter stały, tj. nie są podejmowane z przedsiębiorstwa co najmniej w ciągu 4 miesięcy roku następującego po roku podatkowym;

b) wszelkie fundusze i rezerwy, nie stanowiące zobowiązań wobec osób trzecich i nie mające przeznaczenia na sprostowanie wartości składników majątkowych, figurujących w bilansie;

3) w spółkach komandytowych:

a) sumy kamandytowe wpłacone efektywnie przez komandytariuszy;

b) składniki, wymienione w ust. 3 pkt 2) lit. a) i b) niniejszego paragrafu:

4) wkład spólnika cichego wpłacony efektywnie stanowi część składową kapitału własnego.

4. Kapitał zakładowy (akcyjny, udziałowy) figurujący w księgach przedsiębiorstwa w dniu 31 sierpnia 1939 r. należy dla celów obliczenia norm wynagrodzenia podwyższyć w tym stosunku, w jakim zostanie podwyższona wartość przedmiotów podlegających zużyciu, o których mowa w art. 10 ust. (1) pkt 1) dekretu.

5. W instytucjach kredytowych, emitujących listy zastawne lub obligacje i nie posiadających kapitału zakładowego, do obliczenia norm wynagrodzenia należy przyjąć dziesiątą część listów zastawnych i obligacji wypuszczonych w obieg przez te instytucje.

6. Za obrót służący za podstawę do obliczenia norm wynagrodzenia uważa się obrót ustalony za rok podatkowy w myśl przepisów dekretu o podatku obrotowym nie wyłączając obrotów zwolnionych od podatku.

7. Za pracowników umysłowych na stanowiskach kierowniczych uważa się osoby upoważnione do samodzielnego prowadzenia oddziałów (filii) przedsiębiorstwa oraz wszystkich prokurentów przedsiębiorstwa, chociażby posiadali prokurę łączną.

8. W spółdzielniach za pracowników umysłowych na stanowiskach kierowniczych uważa się członków zarządu, ich zastępców oraz wszystkich pełnomocników ustanowionych przez zarząd do prowadzenia całego przedsiębiorstwa lub oddziału.

9. Jeżeli w wyniku zastosowania tabeli zawartej w ust. 1 pkt 2) niniejszego paragrafu dopuszczalne do potrącenia normy wynagrodzeń osób, o których mowa w ust. 1, czynnych i niezbędnych do utrzymania przedsiębiorstwa w ruchu byłyby niższe od ogólnie przyjętych norm wynagrodzeń, dyrektorzy izb skarbowych mają prawo na wniosek podatnika podwyższać te normy, najwyżej jednak do wysokości wydatków faktycznie na ten cel poniesionych i w granicach ogólnie przyjętych norm. Podwyższenie norm wynagrodzeń do wysokości przekraczającej dwukrotnie normy ustalone w ust. 1 pkt 2) wymaga zgody Ministerstwa Skarbu.

Do art. 13 pkt 10).

§ 26. 1. Zyski księgowe, które powstały wskutek uzyskania przez podatnika od wierzycieli całkowitego lub częściowego opustu długów w celu uzdrowienia stosunków majątkowych, nadwyrężonych przez poniesione straty, są wolne od podatku do wysokości wszystkich rzeczywiście poniesionych strat w latach ubiegłych i w roku bieżącym, zmniejszonych o fundusze rezerwowe figurujące w bilansie, jeżeli:

a) podatnik prowadzi prawidłowe księgi handlowe;

b) wysokość strat poniesionych przez podatnika spowodowała powstanie warunków do zgłoszenia upadłości zgodnie z przepisami prawa upadłościowego.

2. Rezerwy tworzone przez podatnika i przeznaczone na pokrycie nieściągalnych należności są wolne od podatku, jeżeli:

a) podatnik prowadzi prawidłowe księgi handlowe;

b) nieściągalność została udowodniona lub uprawdopodobniona.

Do art. 14 ust. (1) i (2).

§ 27. 1. Jeżeli podatnik prowadzi księgi handlowe, a przyjęty przez niego rok rachunkowy nie pokrywa się z rokiem kalendarzowym, wówczas podatek za dany rok podatkowy wymierza się od dochodu osiągniętego w okresie rachunkowym, którego koniec przypada na dany rok podatkowy.

Przykład: dochód osiągnięty w okresie rachunkowym 1.XI.1945 r. do 31.X.1946 r. podlega opodatkowaniu w roku podatkowym 1946.

2. Jeżeli księgi handlowe nie obejmują wszystkich źródeł przychodów podatnika, wówczas dochód ze źródeł nieobjętych księgami podlega opodatkowaniu w wysokości osiągniętej w roku podatkowym (kalendarzowym).

Przykład: podatnik obok źródła przychodów objętego księgami z okresem rachunkowym 1.XI. 1945 r. do 31.X.1946 r. posiadał inne źródła przychodów nie objęte księgami — w roku podatkowym 1946 podlega opodatkowaniu dochód, osiągnięty ze źródeł przychodów objętych księgami w okresie rachunkowym 1945/46, a ze źródeł nie objętych księgami w roku kalendarzowym 1946.

Do art. 14 ust. (4).

§ 28. Osoby, o których mowa w art. 14 ust. (4) dekretu, podlegają ograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w rozmiarach w tym artykule przewidzianych, jeżeli ich pobyt w Rzeczypospolitej ma charakter czasowy i z góry określony jako nie przekraczający sześciu miesięcy. Faktyczne przedłużenie czasokresu pobytu ponad ten okres, jeżeli nie odbiera mu charakteru czasowego i nie było z góry możliwe do przewidzenia, nie zmienia rozmiaru obowiązku podatkowego.

Do art. 15. ust. (3).

§ 29. Przepisy art. 15 ust. (3) dekretu mają zastosowanie również w tych przypadkach, gdy dochód krewnego wstępnego, do którego dolicza się dochody krewnych zstępnych, nie przekracza kwoty wolnej od podatku.

Do art. 16.

§ 30. 1. Nadwyżki ze źródeł przychodów będących wspólną własnością lub będących we wspólnym posiadaniu albo użytkowaniu więcej osób, ustala się łącznie i tak ustaloną nadwyżkę dzieli się w stosunku do udziału każdego uczestnika lub spólnika. Ustalony w ten sposób udział w nadwyżce podlega opodatkowaniu u każdego uczestnika lub spólnika z osobna. Jeżeli wysokości udziałów nie można ustalić, dochód dzieli się w równych częściach pomiędzy uczestników lub spólników.

2. Jeżeli ze źródeł, będących wspólną własnością lub będącym we wspólnym posiadaniu albo użytkowaniu, zostały ustalone niedobory — dzieli się niedobory według zasad wyrażonych w ust. 1; są one potrącalne przy ustalaniu sumy nadwyżek uczestnika lub spólnika.

Do art. 16 ust. (2).

§ 31. Dochodem komandytariusza i cichego spólnika z przedsiębiorstwa są pożytki faktycznie uzyskane z tytułu udziału.

Do art. 18 ust. (3).

§ 32. Przykład:

Dochód . .	501.000 zł
Od dochodu tego podatek według skali z art. 18 powinien przypadać (23%) . .	115.230
Po potrąceniu jednak tego podatku od dochodu pozostaje dochodu (501.000 zł 115.230)	385.770
Od najwyższego dochodu poprzedniego stopnia tj. od 500.000 zł przypada podatek (21%)	105.000 „
a ponieważ po potrąceniu tego podatku od dochodu pozostaje (500.000 zł — 105.000 zł)	395.000 „
przeto od dochodu 501.000 zł wymierzyć należy różnicę między 501.000 zł a 395.000 zł tj.	106.000
zamiast 115.230 z.	

Do art. 18 ust. (4).

§ 33. Przykład:

Dochód	72.100 zł
Od 72.100 zł podatek według skali z art. 18 powinien przypaść (2%)	1.442 „
Po potrąceniu jednak tego podatku od dochodu pozostaje . . .	70.658 „
a więc mniej niż wynosi najwyższy dochód wolny od podatku.	
Podatek przeto należy wymierzyć w wysokości nadwyżki dochodu ponad dochód wolny od podatku tj. . . .	100 „

Do art. 19 ust. (1) pkt 1) i 2).

§ 34. Ulga, o której mowa w art. 19 ust. (1), przysługuje spółdzielniom wymienionym w pkt 1) i 2) tego ustępu od miesiąca, w którym związek rewizyjny wydał decyzję o przyjęciu spółdzielni w poczet członków związku.

Do art. 19 ust. (1) pkt 4).

§ 35. Podatek dochodowy w wysokości określonej w art. 19 ust. (1) opłacają te przedsiębiorstwa związków samorządu terytorialnego oraz przedsiębiorstwa i majątki pozostające pod zarządem związków samorządu terytorialnego, które nie korzystają ze zwolnienia od podatku na podstawie art. 6 pkt 4) dekretu.

Do art. 21.

§ 36. Dla zastosowania zniżki z art. 21 dekretu decydujący jest stan rodzinny oraz wiek dzieci podatnika w ostatnim dniu roku podatkowego.

Do art. 22.

§ 37. 1. Wyrazy „nieżonaty" i niezamężna" oznaczają również wdowców i wdowy oraz osoby, które uzyskały rozwód.

2. Wiek ponad 21 lat rozumie się w pierwszym dniu roku podatkowego.

3. Okres lat dwóch liczy się od dnia 1 stycznia roku następującego po roku, w którym podatnik zawarł związek małżeński.

4. Dla zastosowania zwyżki z art. 22 dekretu decydującym jest stan rodzinny w ostatnim dniu roku podatkowego.

§ 38. 1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1947 r.

2. Z dniem tym traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 6 grudnia 1946 r w sprawie wykonania dekretu o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 3, poz. 13).

3. Rozporządzenie wymienione w ust. 2 stosuje się jednak do podatku dochodowego przypadającego za rok podatkowy 1946.

Minister Skarbu:

Konstanty Dabrowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 31 marca 1947 r. Nr 31, poz. 136).

105

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 12 marca 1947 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu dekretu z dnia 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń.

Na podstawie art. 4 dekretu z dnia 19 listopada 1946 r. o zmianie dekretu z dnia 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 70, poz. 381) ogłaszam w załączeniu jednolity tekst dekretu z dnia 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 220) z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych dekretem z dnia 12 czerwca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 187) i dekretem z dnia 19 listopada 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 70, poz. 381) i z zastosowaniem nowej numeracji artykułów i ustępów.

Podany w załączniku do obwieszczenia niniejszego jednolity tekst dekretu z dnia 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń, w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 listopada 1946 r., nie obejmuje przepisów:

1) art. 2 dekretu z dnia 12 czerwca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 187), którego brzmienie z uwzględnieniem zmian wprowadzonych dekretem z dnia 19 listopada 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 70, poz. 381) jest następujące:

„Art. 2. (1) Przepisy dekretu niniejszego sto- 1 lipca 1946 r. bez względu na czas, za jaki przypadają.

suje się do wynagrodzeń wypłacanych od dnia

(3) Przy wypłacie wynagrodzeń nieperiodycznych (art. 12 ust. 8) za okres lipiec — październik 1946 r. za podstawę do obliczenia podatku według skali art. 11 w brzmieniu nadanym przepisami niniejszego dekretu przyjmuje się wysokość wynagrodzenia wypłaconego od początku roku, zaś odliczeniu od sumy przypadającego podatku podlega podatek pobrany od początku roku na zasadzie przepisów w tym okresie obowiązujących.

(4) W przypadkach, gdy po dniu wejścia w życie dekretu niniejszego wypłacone zostanie wyrównanie wynagrodzenia za okres poprzedzający dzień 1 lipca 1946 r., za podstawę do obliczenia podatku według skali art. 11 w brzmieniu nadanym przepisami niniejszego dekretu przyjmuje się wysokość poprzednio wypłaconego wynagrodzenia łącznie z bieżąco wypłaconym wyrównaniem, zaś odliczeniu od sumy przypadającego podatku podlega podatek poprzednio po-

brany na zasadzie przepisów w tym okresie obowiązujących";

2) art. 3 dekretu z dnia 19 listopada 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 70, poz. 381), którego brzmienie jest następujące:

„Art. 3. 1. Przepisy dekretu niniejszego stosuje się do wynagrodzeń wypłacanych od dnia 1 listopada 1946 r. bez względu na czas, za jaki przypadają.

2. Przy wypłacie wynagrodzeń nieperiodycznych (art. 12 ust. 5) za okres listopad — grudzień 1946 r. za podstawę do obliczenia podatku według skali art. 11 w brzmieniu nadanym przepisami niniejszego dekretu przyjmuje się wysokość wynagrodzenia wypłaconego od początku roku, zaś odliczeniu od sumy przypadającego podatku podlega podatek pobrany od początku roku na zasadzie przepisów w tym okresie obowiązujących z tym, że ewentualnie wynikająca z obliczenia nadwyżka nie podlega ani zarachowaniu ani też zwrotowi.

3. W przypadkach, gdy po dniu wejścia w życie niniejszego dekretu wypłacone zostanie wyrównanie wynagrodzenia za okres poprzedzający dzień 1 listopada 1946 r., za podstawę do obliczania podatku według skali art. 11 w brzmieniu nadanym przepisami niniejszego dekretu przyjmuje się wysokość poprzednio wypłaconego wynagrodzenia łącznie z bieżąco wypłacanym wyrównaniem, zaś odliczeniu od sumy przypadającego podatku podlega podatek poprzednio pobrany na zasadzie przepisów w tym okresie obowiązujących z tym, że ewentualnie wynikająca z obliczenia nadwyżka nie podlega ani zarachowaniu ani też zwrotowi.

4. Przy ustalaniu wysokości różnicy podatku w myśl art. 15, art. 16 zdanie drugie oraz różnicy od łącznych wynagrodzeń (art. 17) za rok kalendarzowy 1946 stosuje się zmiany wprowadzone przepisami niniejszego dekretu. Gdyby w wyniku obliczenia wskutek zastosowania tych przepisów powstała nadwyżka podatku zapłaconego w ciągu roku ponad podatek należny w myśl niniejszego dekretu, nadwyżka ta nie podlega ani zarachowaniu, ani też zwrotowi".

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Załącznik do obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 12 marca 1947 r. (poz. 129).

DEKRET

z dnia 18 sierpnia 1945 r.

o podatku od wynagrodzeń.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Przedmiot opodatkowania.

Art. 1. (1) Podatkowi od wynagrodzeń podlegają wynagrodzenia za pracę, wypłacane na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

(2) Podatkowi od wynagrodzeń podlegają również wynagrodzenia za pracę, wypłacane na obszarze obcego państwa osobom, które posiadają miejsce zamieszkania lub miejsce pobytu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Pojęcie wynagrodzenia.

Art. 2. (1) Wynagrodzeniem jest wszelkiego rodzaju świadczenie w pieniądzach lub w naturze, otrzymywane przez pracownika z tytułu pełnionej przez niego pracy zarówno w czasie trwania stosunku służbowego lub stosunku umownego o pracę, jak i po jego ustaniu.

(2) Do kategorii wymienionych w ustępie poprzedzającym wynagrodzeń zalicza się również wszelkiego rodzaju świadczenia wypłacane osobom, należącym do składu zarządów, rad, komitetów nadzorczych i komisyj rewizyjnych osób prawnych.

(3) Wartość pieniężną świadczeń w naturze szacuje się na podstawie cen wolnego rynku. W przypadku udzielania tych świadczeń w formie odpłatnej doliczeniu do wynagrodzenia podlega różnica między ceną wolnego rynku a ceną zapłaconą przez podatnika.

(4) Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej oraz Ministrem

Przemysłu po zasięgnięciu opinii Komisji Centralnej Związków Zawodowych może na każdy rok kalendarzowy ustalać odmiennie od zasady określonej w ust. (3) dla wszystkich lub niektórych kategorii podatników wartość pieniężną świadczeń w naturze w postaci: wyżywienia, mieszkania służbowego, światła, opału, węgla i użytkowania roli oraz wartość pieniężną ordynarii wydawanych w granicach norm układu zbiorowego pracy pracownikom, zatrudnionym w gospodarstwach rolnych w rozumieniu przepisów o podatku gruntowym.

(5) Wysokość cen wolnego rynku ustalają dyrektorzy izb skarbowych co najmniej raz na pół roku w miesiącu czerwcu i grudniu na następne półrocze, posiłkując się przeciętnymi cenami wolnego rynku w sprzedaży spożywcom. Ceny te mogą być ustalane bądź jednolicie dla całego okręgu izby skarbowej, bądź też odmiennie dla poszczególnych jego części.

(6) Upoważnia się Ministra Skarbu do wprowadzenia ryczałtów wartości pieniężnej świadczeń w naturze przy zastosowaniu przepisów ust. (3) i (4). Ryczałty te mogą być ustalane jednolicie dla całego Państwa lub okręgów izb skarbowych bądź ich części, a także dla pracowników poszczególnych kategoryj płatników lub oddzielnych zakładów pracy. Uprawnienie to może Minister Skarbu przelać na dyrektorów izb skarbowych.

Osoby obowiązane do opłacania podatku.

Art. 3. (1) Do opłacania podatku od wynagrodzeń obowiązane są osoby fizyczne bez względu na miejsce zamieszkania lub miejsce pobytu, jeżeli wynagrodzenie za pracę wypłacane im jest na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

(2) Do opłacania podatku od wynagrodzeń obowiązane są również te osoby fizyczne, którym wynagrodzenie za pracę wypłacane jest za granicą, jeżeli posiadają miejsce zamieszkania lub miejsce pobytu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Zwolnienia podmiotowe.

Art. 4. Zwolnieni od obowiązku podatkowego są:

1) uwierzytelnieni przy Rządzie Rzeczypospolitej zastępcy obcych państw oraz przydani im urzędnicy i osoby, pozostające u nich w służbie, jeżeli są cudzoziemcami;
2) inne osoby, którym na podstawie układów międzypaństwowych lub według zasad prawa międzynarodowego służy przywilej zwolnienia od tego podatku.

Zwolnienia przedmiotowe.

Art. 5. (1) Podatkowi nie podlegają:

1) zapomogi i odszkodowania pośmiertne dla rodzin po zmarłych wojskowych i urzędnikach państwowych;

2) renty i zapomogi pobierane przez inwalidów wojennych i wojskowych oraz inwalidzkie renty skapitalizowane;

3) pensje pobierane przez weteranów powstań na mocy obowiązujących ustaw;

4) płace i dodatki wypłacane przez Skarb Państwa w związku z odznaczeniami wojennymi, odniesionymi ranami itp.;

5) żołd wypłacany szeregowym Wojsk Polskich w służbie czynnej łącznie ze wszystkimi dodatkami;

6) skapitalizowane renty, wypłacane z funduszów Państwa lub zakładów ubezpieczeń społecznych;

7) odszkodowania za utratę życia lub zdrowia w związku z pełnioną pracą;

8) opieka lecznicza, szpitalna, sanatoryjna oraz wartość bezpłatnie wydawanych lekarstw;

9) wartość munduru służbowego lub odszkodowanie w gotówce za używanie munduru własnego;

10) zasiłki chorobowe oraz zasiłki rodzinne wypłacane przez instytucje ubezpieczeń społecznych;

11) zapomogi dla zarejestrowanych bezrobotnych wypłacane z kas publicznych;

12) zwroty kosztów służbowych, kosztów podróży oraz diety wypłacane osobom zatrudnionym w służbie publicznej;

13) kwoty wypłacane osobom zatrudnionym nie w służbie publicznej na koszty podróży (koszt przejazdu, diety), jeżeli nie przekraczają one faktycznych wydatków pracownika albo nie są wyższe od ustalonych przepisami układu zbiorowego pracy dla danego zawodu;

14) koszty biletu na przejazd środkami masowej lokomocji (pociągi, tramwaje, autobusy) od

miejsca zamieszkania do miejsca pracy i z powrotem, jeżeli te koszty nie są zwracane przez pracodawcę poza wynagrodzeniem;

15) odszkodowania za używane przez pracownika własne narzędzia pracy (amortyzacja);

16) jednorazowe zapomogi ślubne, porodowe i pogrzebowe do wysokości 3.000 zł, jeżeli są udzielane w okresie sześciu tygodni przed lub po zdarzeniu;

17) dary pieniężne i w naturze do wysokości 6.000 zł z tytułu co najmniej 25-letniego okresu trwania pracy;

18) stypendia, faktycznie poniesione opłaty szkolne, zwracane przez pracodawcę na podstawie przepisów układu zbiorowego pracy, zasiłki na cele naukowe, nagrody uzyskane na konkursach, nagrody za wynalazki itp.;

19) wynagrodzenia nie przekraczające w stosunku rocznym 72.000 zł, chyba że dekret niniejszy stanowi inaczej;

20) inne wynagrodzenia zwolnione od podatku na mocy specjalnych ustaw.

(2) Ilekroć w innych przepisach prawnych jest mowa o państwowym podatku dochodowym od uposażeń, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, należy przez podatek ten rozumieć podatek od wynagrodzeń.

(3) Upoważnia się Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej do zwolnienia od podatku innych kategoryj wynagrodzeń w granicach słuszności gospodarczej.

Art. 6. Wynagrodzenia wypłacane z funduszów obcego państwa, obcych związków samorządowych oraz z innych tego rodzaju funduszów publicznych wyłącza się od opodatkowania, jeżeli będzie udowodnione, że podlegają tam podatkowi tego samego rodzaju i jeżeli właściwe obce państwo postępuje według zasad wzajemności co do takich samych przychodów ze źródeł położonych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Powstanie obowiązku podatkowego.

Art. 7. (1) Obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wypłacenia wynagrodzenia i jest niezależny od tego, czy wynagrodzenie zostało wypłacone za czasokres bieżący, przeszły lub przyszły.

(2) Rokiem podatkowym jest rok kalendarzowy, w którym powstał obowiązek podatkowy.

Wygaśnięcie obowiązku podatkowego.

Art. 8. Obowiązek podatkowy wygasa z chwilą śmierci podatnika, jak również z chwilą rozwiązania stosunku, uzasadniającego wypłatę wynagrodzenia, jednak dopiero po dokonaniu całkowitego rozrachunku i wypłaceniu reszty należności z wygasłego stosunku.

Zniżki i zwyżki rodzinne.

Art. 9. (1) Jeżeli podatnik ma na utrzymaniu więcej niż dwoje dzieci, podatek obniża się o 25%, jeżeli ma więcej niż czworo dzieci, podatek obniża się o 50%. Całkowite zwolnienie od podatku następuje wówczas, gdy podatnik ma więcej niż sześcioro dzieci na utrzymaniu.

(2) Zniżka, o której mowa w ust. (1), odnosi się tylko do tych podatników, których wynagrodzenie nie przekracza 240.000 zł w stosunku rocznym i którzy w okresie wypłaty wynagrodzenia nie są podatnikami w podatku dochodowym. W przypadku, gdy mąż jest podatnikiem w podatku dochodowym albo gdy oboje ze współmałżonków pobierają wynagrodzenie, żonie zniżka nie przysługuje z wyjątkiem przypadku, gdy wynagrodzenie męża jest zwolnione od podatku na mocy art. 5 ust. (1) pkt 20).

(3) Za dzieci uważa się dzieci z małżeństwa, pozamałżeńskie, przysposobione i pasierbów do lat 18, jeżeli nie są podatnikami w podatku dochodowym lub w podatku od wynagrodzeń.

(4) Ta sama zniżka przysługuje również na dzieci starsze do ukończonych 24 lat życia, jeżeli pobierają one naukę lub odbywają praktykę zawodową i jeżeli nie są podatnikami w podatku dochodowym lub w podatku od wynagrodzeń.

(5) Jeżeli podatnikiem jest kobieta, będąca głową rodziny, ulga, o której mowa w ustępach poprzedzających, następuje: w rozmiarach 25% — gdy ma na utrzymaniu więcej niż jedno dziecko, w rozmiarach 50% — gdy ma na utrzymaniu więcej niż dwoje dzieci. Całkowite zwolnienie następuje, gdy ma na utrzymaniu więcej niż czworo dzieci.

Art. 10. (1) Podatek podwyższa się:

1) o 20% dla podatników w wieku ponad 21 lat, nieżonatych lub niezamężnych, nie mających na utrzymaniu dzieci i pobierających wynagrodzenie ponad 120.000 zł rocznie;

2) o 10% dla podatników żonatych lub zamężnych od lat przeszło dwóch, lecz nie mających na utrzymaniu dzieci, jeżeli podatnicy ci pobierają wynagrodzenie ponad 160.000 zł rocznie.

(2) Przepisu ust. (1) nie stosuje się, gdy osoby wymienione w tym ustępie miały na utrzymaniu dzieci co najmniej przez okres 10 lat.

Wysokość i sposób pobierania podatku.

Art. 11. (1) Podatek wymierza się według następującej skali:

Stopień wynagrodzenia	Wysokość wynagrodzenia obliczona w stosunku rocznym w złotych ponad	do	Stopa procentowa podatku %
1	72.000	80.000	1
2	80.000	90.000	1,5
3	90.000	100.000	2
4	100.000	110.000	2,5
5	110.000	120.000	3
6	120.000	130.000	3,5
7	130.000	140.000	4
8	140.000	150.000	5
9	150.000	170.000	6
10	170.000	190.000	7
11	190.000	210.000	8
12	210.000	230.000	9
13	230.000	250.000	10
14	250.000	300.000	11
15	300.000	350.000	13
16	350.000	400.000	15
17	400.000	450.000	17
18	450.000	500.000	19
19	500.000	600.000	21

(2) Przy wynagrodzeniach przekraczających w stosunku rocznym kwotę 600.000 zł, a nie przewyższających 1.200.000 zł podatek wynosi 21% od 600.000 zł i oprócz tego 40% kwoty wynagrodzenia stanowiącego nadwyżkę ponad 600.000 zł.

(3) Przy wynagrodzeniach przekraczających w stosunku rocznym kwotę 1.200.000 zł podatek wynosi 21% od 600.000 zł i oprócz tego 50% kwoty wynagrodzenia stanowiącego nadwyżkę ponad 600.000 zł.

(4) Podstawę do ustalenia stopy procentowej podatku stanowi wynagrodzenie obliczone w stosunku rocznym.

(5) Dla ustalenia stopy procentowej i obliczenia podatku wynagrodzenie zaokrągla się do pełnych dziesiątków złotych w dół, sumę podatku zaś do pełnych złotych, odrzucając końcówki wyrażone w groszach.

Art. 12. (1) Podatek od wynagrodzeń, wypłacanych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, pobiera się drogą potrącania od wypłacanego wynagrodzenia kwoty należnego podatku według skali art. 11.

(2) Do potrącania kwoty należnego podatku obowiązani są pracodawcy (władze, urzędy, instytucje, przedsiębiorstwa i w ogóle wszyscy pracodawcy, wypłacający wszelkiego rodzaju wynagrodzenia) przy każdej wypłacie wynagrodzenia.

(3) Jeżeli pracodawca nie potrąca należnego podatku, lecz ponosi go z własnych funduszów, obowiązany jest przyjąć za podstawę do ustalenia stopy procentowej i obliczenia podatku taką kwotę, aby — po potrąceniu od tej kwoty należnego podatku — pozostała różnica wyrażała sumę przypadającą pracownikowi do wypłaty. Zasada powyższa ma zastosowanie, gdy wynagrodzenie przekracza 180.000 zł w stosunku rocznym.

(4) W celu obliczenia podatku przy wypłacie wynagrodzenia nieperiodycznego (jednorazowego) dolicza się je wraz z poprzednio wypłaconymi w danym roku podatkowym wynagrodzeniami nieperiodycznymi do obliczonej w stosunku rocznym sumy ostatniego periodycznego wynagrodzenia i ustaloną w ten sposób stopę procentową stosuje się do bieżąco wypłaconego wynagrodzenia nieperiodycznego.

(5) W stosunku do osób, które wynagrodzeń periodycznych nie otrzymują, podstawę do ustalenia stopy procentowej podatku stanowi kwota wypłaconego wynagrodzenia. W przypadku powtarzających się w ciągu roku wypłat nieperiodycznych należy dodać do kwoty bieżąco wypłacanej sumę wypłat już dokonanych i na podstawie łącznej sumy ustalić stopę procentową i obliczyć podatek. Od tak ustalonej kwoty podatku potrąca się podatek uprzednio już pobrany, a pozostała różnica stanowi podatek przypadający bieżąco do potrącenia.

(6) Podatek należy potrącić w ten sposób, aby z wynagrodzenia wyższego stopnia po pobraniu podatku nie pozostało mniej, niż zostaje z najwyższego wynagrodzenia bezpośrednio niższego stopnia po potrąceniu podatku na ten stopień przypadającego.

Art. 13. (1) Pracodawca, wypłacający poszczególnemu pracownikowi wynagrodzenie w sumie nie przekraczającej 100.000 zł w stosunku rocznym, obowiązany jest, oprócz potrąconego pracownikowi podatku w myśl art. 11, uiścić z własnych funduszów dodatkową opłatę według następującej skali:

Stopień wynagrodzenia	Wysokość wynagrodzenia obliczona w stosunku rocznym w złotych ponad	do	Roczna suma dodatkowej opłaty w złotych
1	—	72.000	2.400
2	72.000	80.000	1.500
3	80.000	90.000	900
4	90.000	100.000	240

(2) Od dodatkowej opłaty (ust. 1) wolny jest płatnik, jeżeli nim jest Państwo, związek samorządowy, instytucja ubezpieczeń społecznych, związek zawodowy robotników lub pracowników albo zakład, będący pod zarządem Państwa bądź związku samorządowego.

(3) Upoważnia się Ministra Skarbu do całkowitego zwalniania od opłat dodatkowych oraz do obniżania stawek tych opłat dla poszczególnych okręgów wymiarowych i kategorii podatników.

(4) Dla ustalenia kwoty należnej dodatkowej opłaty wynagrodzenie zaokrągla się do pełnych dziesiątków złotych w górę, sumę zaś dodatkowej opłaty do pełnych złotych, odrzucając końcówki wyrażone w groszach.

Art. 14. Kwoty należnego podatku, potrącone przez pracodawcę przy wypłacie wynagrodzenia (art. 11 i 12) lub ponoszone przez pracodawcę z własnych funduszów (art. 12 ust. 3), jak również kwoty dodatkowych opłat (art. 13) pracodawca jest obowiązany wpłacić do kasy właściwego urzędu skarbowego w terminie 7 dni po upływie miesiąca kalendarzowego, w którym nastąpiła wypłata wynagrodzenia, z dołączeniem wykazu potrąceń, sporządzonego według przepisanego wzoru, lub też odpisu listy płacy, zawierającej dane niezbędne do sprawdzenia prawidłowości dokonanych potrąceń.

Art. 15. (1) Pracodawca, wypłacający osobie u niego zatrudnionej dwa lub więcej wynagrodzeń, obowiązany jest, jeżeli łączna suma tych wynagrodzeń w danym roku podatkowym przekracza 72.000 zł, obliczyć podatek, przyjmując za podstawę łączną sumę tych wynagrodzeń.

(2) Jeżeli obliczony w ten sposób podatek przekroczy kwotę podatku potrąconego w myśl art. 11, różnicę należy potrącić dodatkowo najpóźniej przy ostatniej wypłacie wynagrodzenia w danym roku podatkowym i wpłacić do kasy urzędu skarbowego w terminie do 7 dnia następnego miesiąca po dokonaniu ostatniej wypłaty.

Art. 16. Osoby, pobierające wynagrodzenia na obszarze obcego państwa, a zamieszkałe na terenie Rzeczypospolitej Polskiej (art. 1 ust. 2) obowiązane są obliczać należny podatek według przepisów art. 11 i 12 niniejszego dekretu i wpłacać do kasy właściwego urzędu skarbowego w terminie 7 dni po upływie miesiąca, w którym otrzymały wynagrodzenie. Po upływie roku osoby te są obowiązane obliczyć i wpłacić należny podatek zgodnie z przepisami art. 15 ust. (2).

Opodatkowanie łącznych wynagrodzeń.

Art. 17. (1) Osoby, które otrzymują wynagrodzenie od różnych pracodawców, obowiązane są po upływie roku kalendarzowego uiścić tytułem podatku od wynagrodzeń różnicę między należnością podatku od łącznego rocznego wynagrodzenia według skali art. 11 a kwotą potrąconą w trybie art. 12 tytułem podatku w ciągu ubiegłego roku.

(2) Kwoty przypadające z powyższego tytułu do zapłaty powinny być przez wymienione wyżej osoby obliczone i wpłacone do kasy właściwego urzędu skarbowego w terminie do dnia 15 stycznia następnego roku. Równocześnie z wpłatą należy złożyć w urzędzie skarbowym obliczenie różnicy, sporządzone na przepisanym formularzu.

(3) Podatek należy obliczyć w ten sposób, aby z wynagrodzenia wyższego stopnia, po potrąceniu podatku, nie pozostało mniej, niż zostaje z najwyższego wynagrodzenia bezpośrednio niższego stopnia po potrąceniu podatku na ten stopień przypadającego.

Przepisy karne.

Art. 18. Do przestępstw z zakresu podatku od wynagrodzeń stosuje się odpowiednio przepisy części IV ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134).

Przepisy końcowe.

Art. 19. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 20. (1) Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1945 r.

(2) Jednocześnie tracą moc obowiązującą przepisy artykułów 20 i 41 — 45 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 2, poz. 6) wraz z późniejszymi zmianami.

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 29 marca 1947 r. Nr 30, poz. 129).

106
OKOLNIK MINISTERSTWA SKARBU
z dnia 13 marca 1947 r. L. D. V. 689/1 47 (Nr 59).

w sprawie sprawozdań statystycznych.

Do

Izb Skarbowych, Urzędów Rewizyjnych i Urzędów Skarbowych

Uwzględniając zmiany wprowadzone ostatnio do wzorów okresowych sprawozdań statystycznych Ministerstwo Skarbu poleca sporządzać w zakresie podatków bezpośrednich i opłat następujące sprawozdania statystyczne podług wzorów dołączonych do niniejszego okólnika:

1) sprawozdanie o wymiarze podatku obrotowego i dochodowego za dany rok podatkowy według stanu na dzień 31 grudnia roku następnego po roku podatkowym na wzorze Nr 1; jednakowoż pierwsze sprawozdanie na nowym wzorze za rok kalendarzowy 1945 należy sporządzić według stanu na dzień 31 marca 1947 r.;

2) sprawozdanie o ilości wykupionych kart rejestracyjnych na dany rok kalendarzowy według stanu na dzień 28 lutego oraz 31 grudnia tegoż roku na wzorze Nr 2;

3) sprawozdanie o przepisach, odpisach i uiszczeniach w zaliczkach miesięcznych na podatki obrotowy i dochodowy za okresy miesięczne na wzorze Nr 3;

4) sprawozdanie o wymiarze i poborze podatku od wynagrodzeń za okresy kwartalne na wzorze Nr 4;

5) sprawozdanie o wymiarze i poborze różnicy podatku od łącznych wynagrodzeń według stanu na dzień 31 października danego roku na wzorze Nr 5;

6) sprawozdanie o kontroli ksiąg połączonej z oględzinami, dorywczej kontroli ksiąg bez oględzin oraz lustracji przedsiębiorstw nie prowadzących ksiąg za okresy kwartalne na wzorze Nr 6;

7) sprawozdanie o przebiegu załatwiania odwołań za dany rok na wzorze Nr 7;

8) sprawozdanie o wynikach załatwiania odwołań za dany rok na wzorze Nr 8;

9) sprawozdanie o przebiegu i rezultatach załatwiania zażaleń od decyzyj ustalających zaliczki miesięczne na podatek obrotowy i dochodowy za okresy kwartalne na wzorze Nr 9;

10) sprawozdanie o stanie prac w sprawach karnych za dany rok na wzorze Nr 10; pierwsze sprawozdanie za 1946 r. według stanu na dzień 31 grudnia 1946 r. w terminie do dnia 30 kwietnia 1947 r.;

11) sprawozdanie o wynikach zbierania informacji za dany rok na wzorze Nr 11;

12) sprawozdanie o przepisach, wpływach i zaległościach podatków bezpośrednich i opłat za okresy kwartalne na wzorze Nr 12;

13) sprawozdanie o przebiegu i rezultatach czynności poborców skarbowych za okresy kwartalne na wzorze Nr 13;

14) sprawozdanie o czynnościach działu egzekucyjnego za okresy kwartalne na wzorze Nr 14.

Urzędy skarbowe i rewizyjne mają sporządzać sprawozdania wzór Nr 2, 3, 4 i 12 z uwzględnieniem grup przedsiębiorstw, a mianowicie:

A. — przedsiębiorstwa państwowe i pozostające pod zarządem państwowym;
B. — przedsiębiorstwa samorządowe i pozostające pod zarządem samorządowym;

C. — spółdzielnie;

D. — przedsiębiorstwa należące do instytucji społecznych, oświatowych, kulturalnych itp.;

E. — przedsiębiorstwa prywatne;

natomiast sprawozdania Nr 1, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13 i 14 należy sporządzać bez podziału na grupy przedsiębiorstw.

Wszelkie kwoty pieniężne w sprawozdaniach statystycznych powinny być wykazywane w zaokrągleniu w tysiącach złotych np. 1.256.490 podać należy 1.256 zł, a 1.256.500 należy podać 1.257 zł.

Izby Skarbowe w sprawozdaniach do Ministerstwa Skarbu mają umieszczać dane urzędów skarbowych w łącznych kwotach (bez wyszcze-

gólnienia danych dla każdego urzędu skarbowego oddzielnie), dane urzędu rewizyjnego oraz ogólne kwoty całego okręgu izby skarbowej, a ponadto w sprawozdaniach wzór Nr 2, 3, 4 i 12 te same dane z podziałem na grupy przedsiębiorstw. Objaśnienia co do sposobu sporządzania sprawozdań są umieszczone na wzorach.

Urzędy skarbowe i rewizyjne powinny przesyłać sprawozdania izbom skarbowym w terminie 15-dniowym, a izby skarbowe Ministerstwu Skarbu Departament V w terminie 30 dniowym po upływie okresu sprawozdawczego.

Izby Skarbowe są obowiązane do przeprowadzania analizy wyników działalności urzędów skarbowych i urzędu rewizyjnego na podstawie sprawozdań w terminie 40 dni po upływie okresu sprawozdawczego. Do analizy należy dołączyć szczegółowe zestawienie otrzymanych z urzędów sprawozdań, a więc dane z każdego urzędu skarbowego. Odpis analizy wraz z zestawieniem należy równocześnie przesłać do Ministerstwa.

W odniesieniu do miesięcznych sprawozdań o zaliczkach wg wzoru Nr 3, podane wyżej terminy ulegają skróceniu: 15-dniowy do 10 dni, 30-dniowy do 20 dni i 40-dniowy do 30 dni.

Załączając wzory sprawozdań Ministerstwo Skarbu komunikuje, że wzory Nr 15 i 16 dotyczące opłat stemplowych i podatków majątkowych zostaną zmienione dopiero po wejściu w życie dekretów o opłacie skarbowej i podatku od nabycia praw majątkowych, a sprawozdawczość w zakresie danin komunalnych będzie unormowana w odrębnym zarządzeniu, uzgodnionym z Ministerstwem Administracji Publicznej.

Sprawozdania według wzorów ustalonych niniejszym okólnikiem należy sporządzać począwszy od sprawozdań za miesiąc styczeń względnie za I kwartał 1947 r.

Jednocześnie Ministerstwo Skarbu uchyla okólnik Nr 92 z dnia 2 marca 1946 r. L. D. V. 1-14-2/46 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 4, poz. 51) wraz z późniejszymi zmianami.

Podsekretarz Stanu

T. Dietrich

Izba Skarbowa w ....
Urząd Skarbowy w ....
Urząd Rewizyjny w ....
Dnia ....
Nr ....

Ministerstwu Skarbu w Warszawie

Izbie Skarbowej w ....

przesyła
sprawozdanie o wymiarze podatku obrotowego i dochodowego
za rok podatkowy 19....... według stanu na dzień..............................

Nazwa podatku	Ilość podatników podl. opodatkowaniu	Ilość wymiarów										Obrót – dochód			Podatek		
		dokonanych					zalegających										
		Prowadz. księgi			nie prowadząc. ksiąg	razem	Prowadz. księgi			nie prowadz. ksiąg	razem	ustalony	przypuszcz. z wymiarów zalegl.	razem	wymierzony	przyp. z wym. zalegl.	razem
		handl.	uproszczone	podatków			handl.	uproszczone	podatków								
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
podatek obrotowy																	
urzędy skarbowe																	
urząd rewizyjny																	
razem . . .																	
podatek dochodowy																	
urzędy skarbowe																	
urząd rewizyjny																	
razem . . .																	

Wzór Nr 1 do ok. Min Sk. Nr. D.V. 689/1/47

Dyrektor Izby

Naczelnik Urzędu

Izba Skarbowa w ....

Urząd Skarbowy w ....

Urząd Rewizyjny w ....

Dnia ....

Nr ....

Ministerstwu Skarbu w Warszawie

Izbie Skarbowej w ....

przesyła

sprawozdanie o ilości wykupionych kart rejestracyjnych

na rok .... wg. stanu na dzień ....

Grupy podatników	Zakłady handlowe i usługowe o obrocie rocznym		Przedsiębiorstwa handlu		Zakłady przemysłowe i rzemieślnicze o obrocie rocznym		Składy	Zajęcia zawodowe			Wszelkie inne przedsięb. zakłady oraz zajęcia		Razem
	do 1 milj.	ponad 1 milj.	rozwoź. i jarmarcz.	obnośnego	do 1 milj.	ponad 1 milj.		pośrednicy itp. art. 10 p. 5 lit. a	podróżujący itp. art. 10 p. 5 lit. b	lekarze itp. art. 10 p. 5 lit. c	do 1 milj.	ponad 1 milj	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
A													
B													
C													
D													
E													
Razem A – E													
Razem Urz. Sk.													
Razem Urz. Rew.													

DYREKTOR IZBY
NACZELNIK URZĘDU

Wzór Nr 2 do ok. Min. Sk. Nr D. V. 689/1/47.

Izba Skarbowa w ....

Urząd Skarbowy w ....

Urząd Rewizyjny w ....

Dnia ....

Nr ....

Ministerstwu Skarbu w Warszawie

Izbie Skarbowej w ....

przesyła

sprawozdanie o przypisach, odpisach i uiszczeniach zaliczek miesięcznych na podatek obrotowy i dochodowy za

miesiąc .... 194 ...... r.

Podatek i grupy przedsiębiorstw	Ilość zarejestrowanych podatników	Zaległość na dzień 1 stycznia	Przypisy					
			zaliczek wymierzonych i domierzonych			zaliczek na podstawie deklaracji podatnikow		
			ilość podatników (w m-cu sprawozdawczym)	kwota (w m-cu sprawozdawczym)	kwota od pocz. roku	ilość podatników (w m-cu sprawozdawczym)	kwota (w m-cu sprawozdawczym)	kwota od początku roku
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Pod. obrotowy bez scalonego i zryczałtowan.								
A								
B								
C								
D								
E								
Razem A — E								
Podatek scalony								
" zryczałtowany								
Razem Urzędy Skarb.								
Razem Urzędy Rewiz.								
Podatek dochodowy								
A								
B								
C								
D								
E								
Razem A — E								
Razem Urzędy Skarb.								
Razem Urzędy Rewiz.								

Pozycja 106

Wzór Nr 3 do ok. Min. Sk. Nr D. V. 689/1/47.

Objaśnienia na str. 376.

ciąg dalszy wzoru Nr 3.

Odpisy na poczet danych zawartych w rubr. 3, 6 i 9		Uiszczenia na poczet danych zawartych				Zaległość na koniec miesiąca sprawozdawczego
		w rubr. 6 i 9		w rubr.3		
w mies. sprawozdawczym	od początku roku	w mies. sprawozdawczym	od początku roku	w mies. sprawozdawczym	od początku roku	
10	11	12	13	14	15	16

DYREKTOR IZBY
NACZELNIK URZĘDU

Objaśnienia:

1. Urząd skarbowy i rewizyjny wpisuje w rubryce 1 niżej wymienione grupy przedsiębiorstw i wypełnia poszczególne rubryki wzoru sprawozdawczego dla każdej grupy przedsiębiorstw oddzielnie:

   A. przedsiębiorstwa państwowe i pozostające pod zarządem państwowym,

   B. przedsiębiorstwa samorządowe i pozostające pod zarządem samorządowym,

   C. spółdzielnie,

   D. przedsiębiorstwa należące do instytucyj o charakterze społecznym, kulturalnym, oświatowym itp.

   E. przedsiębiorstwa prywatne.

   Przedsiębiorstwa o charakterze mieszanym (państwowe, społeczne, prywatne itp.) należy włączyć do tej grupy, której kapitał przeważa.

2. Izba Skarbowa sporządza dla podatku obrotowego oraz dla podatku dochodowego jedno sprawozdanie z podziałem na grupy przedsiębiorstw, jak również bez podziału na grupy przedsiębiorstw z uwidocznieniem jednak: 1) danych w łącznych kwotach urzędów skarbowych, 2) urzędu rewizyjnego oraz 3) danych całego okręgu.

3. W rubryce 2 należy podać ilość podatników zarejestrowanych, czyli obowiązanych do uiszczenia zaliczek w miesiącu sprawozdawczym.

4. W rubryce 4 należy wykazać ilość podatników, którym wymierzono zaliczki miesięczne w miesiącu sprawozdawczym, a nie ilość decyzyj wymiarowych.

5. W rubryce 7 należy wykazać ilu podatników złożyło deklarację na zaliczki w miesiącu sprawozdawczym.

6. W rubryce 8 należy wykazać kwotę zaliczek przypisaną na podstawie złożonych w miesiącu sprawozdawczym deklaracyj na miesięczne zaliczki.

7. W rubrykach 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 i 15 należy wykazać kwoty przypisane, odpisane lub uiszczone bez względu na okres jakiego dotyczą.

8. W rubrykach 6, 9, 11, 13 i 15 należy wykazać kwoty od początku roku łącznie z miesiącem sprawozdawczym.

9. W rubryce 16 należy wykazać różnicę między sumą kwot wymienionych w rubrykach 3, 6 i 9 oraz sumą kwot wymienionych w rubrykach 11, 13 i 15.

Izba Skarbowa w . . . .
Urząd Skarbowy w . . . .
Urząd Rewizyjny w . . . .
Dnia . . . .
Nr . . . .

Ministerstwu Skarbu w Warszawie
Izbie Skarbowej w . . . . .

przesyła

sprawozdanie o wymiarze i poborze podatku od wynagrodzeń za . . . . . . kwartał 194 . . r.

Grupy przedsiębiorstwa	Ilość pracodawców		Ilość pracowników objętych		P o d a t e k o d w y								
	domniemanych	podatek opłacających	wyłącznie dodatkową opłatą	podatk. i dodat. opłatą	Zaległość na dzień 1 stycznia 19... r.	P r z y p i s y							
						wymierzonego lub domierzonego				w wysokości zadeklarowanej			
						w kwartale sprawozdawcz.		od początku roku		w kwartale sprawozdawcz.		od początku roku	
						ilość pracodawców	kwota	ilość pracodawców	kwota	ilość pracodawców	kwota	ilość pracodawców	kwota
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
A													
B													
C													
D													
E													
razem													
Urzędy skarbowe													
Urząd rewizyjny													

Wzór Nr 4 do ok. Min. Sk. Nr D. V. /689/1/47

objaśnienia na str. 381.

ciąg dalszy wzoru Nr 4.

n a g r o d z e ń				
Odpisy		Uiszczenia		Zaległ. na koniec kwartału
w kwartale sprawozdawcz.	od początku roku	w kwartale sprawozdawcz.	od początku roku	
15	16	17	18	19

	D o d a t k o w a o p ł a t a							
	P r z y p i s y							
	wymierzonej lub domierzonej				w wysokości zadeklar. przy wpłacie			
	w kwartale sprawozdawczym		od początku roku		w kwartale sprawozdawczym		od początku roku	
Zaległość na dzień 1 stycznia 19... r.	ilość praco-dawców	kwota	ilość praco-dawców	kwota	ilość praco-dawców	kwota	ilość praco-dawców	kwota
20	21	22	23	24	25	26	27	28

ciąg dalszy wzoru Nr 4.

z art. 13					Grzywny			
odpisy		uiszczenia		zaległ. na koniec kwartału sprawozdawczego	Ilość		kwota	
w kwartale sprawozdawczym	od początku roku	w kwartale sprawozdawczym	od początku roku		w kwartale sprawozdawcz.	od początku roku	w kwartale sprawozdawcz.	od początku roku
29	30	31	32	33	34	35	36	37

ciąg dalszy wzoru Nr 4

Ilość dokonanych kontroli i pracowników objętych kontrolą							
z wynikiem pozytywnym				z wynikiem negatywnym			
w kwartale sprawozdawczym		od początku roku		w kwartale sprawozdawczym		od początku roku	
ilość kontroli	ilość pracowników	ilość kontroli	ilość pracowników	ilość kontroli	ilość pracowników	ilość kontroli	ilość pracowników
38	39	40	41	42	43	44	45

Dyrektor Izby

Naczelnik Urzędu

Objaśnienia:

1. Urząd Skarbowy i urząd rewizyjny wpisuje w rubryce 1 niżej wymienione grupy przedsiębiorstw i wypełnia poszczególne rubryki wzoru dla każdej grupy przedsiębiorstw oddzielnie:

   A — przedsiębiorstwa państwowe i pozostające pod zarządem państwowym,

   B — przedsiębiorstwa samorządowe i pozostające pod zarządem samorządowym,

   C — spółdzielnie,

   D — przedsiębiorstwa należące do instytucyj społecznych, kulturalnych, oświatowych itp.,

   E — przedsiębiorstwa prywatne.

2. Izba Skarbowa sporządza jedno sprawozdanie: z podziałem na grupy przedsiębiorstw, jak również bez podziału na grupy przedsiębiorstw z uwidocznieniem jednak: 1) danych w łącznych kwotach wszystkich urzędów skarbowych, 2) danych urzędu rewizyjnego oraz 3) danych całego okręgu izby.

3. W rubrykach 7, 11, 21 i 25 należy wykazywać ilość pracodawców, a nie ilość decyzyj wymiarowych, bądź ilość wpłat.

Izba Skarbowa w . . . .

Urząd Skarbowy w . . . .

Dnia . . . .

Nr . . . .

Ministerstwu Skarbu w Warszawie

Izbie Skarbowej w . . . .

przesyła

sprawozdanie o wymiarze i poborze różnicy podatku od łącznych wynagrodzeń za rok 194..... r. według stanu na dzień 31 października 194..... r.

Ilość podatników obowiązanych do uiszczenia różnicy	Ilość wymiarów		Kwota różnicy		Kwota, jaka wpłynęła na poczet wymierzonej różnicy	Zaległość na koniec okresu sprawozdawczego	Uwagi
	dokonanych	zalegających	wymierzonej	przypadającej z wymiar. zaległych			
1	2	3	4	5	6	7	8

Wzór Nr 5 do ok. Min. Sk. Nr D. V/689/1/47.

Dyrektor Izby

Naczelnik Urzędu

Izba Skarbowa w . . . .
Urząd Rewizyjny w . . . .
Urząd Skarbowy w . . . .
Dnia . . . .
Nr . . . .

Ministerstwu Skarbu w Warszawie
Izbie Skarbowej w . . . .

przesyła sprawozdanie o ilości dokonanych kontroli ksiąg połączonej z oględzinami, dorywczej kontroli ksiąg bez oględzin, oraz lustracji przedsiębiorstw nieprowadzących ksiąg za .... kwartał 194..... r.

	Ogólna ilość przedsiębiorstw na koniec okresu sprawozdawczego			I l o ś ć d o k o			
	obowiązanych do prowadzenia ksiąg		nieobowiązanych do prowadzenia ksiąg	kontroli ksiąg połączonej z oględzinami		kontroli dorywczej bez oględzin	
	prowadz. księgi	nieprow. ksiąg		w kwart. sprawozd.	od pocz. roku	w kwart. sprawozd.	od pocz. roku
I	2	3	4	5	6	7	8
Urzędy Skarbowe							
Urząd Rewizyjny							
R a z e m							

Wzór Nr 6 do ok. Min. Skarbu Nr D. V. 689/1/47.

ciąg dalszy wzoru Nr 6.

n a n y c h										Ilość przedsiębiorstw zamkniętych za nieprowadzenie ksiąg (art. 167)	
lustracji przedsiębiorstw nieprowadzących ksiąg		superkontroli ksiąg z oględzinami przez:									
		urzędy skarb. (rew.)				wydział II Izby					
w kwart. sprawozd.	od pocz. roku	w kwart. spraw.		od początku roku		w kwart. spraw.		od początku roku		w kwart. sprawoz.	od początku roku
		z wyn. poz.	z wyn. neg.	z wyn. poz.	z wyn. neg.	z wyn. poz.	z wyn. neg.	z wyn. poz.	z wyn. neg.		
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20

Dyrektor Izby

Naczelnik Urzędu

Izba Skarbowa w . . . .
Urząd Skarbowy w . . . .
Urząd Rewizyjny w . . . .

Dnia . . . .
Nr . . . .

Ministerstwu Skarbu w Warszawie

Izbie Skarbowej w . . . .

przesyła
sprawozdanie o przebiegu załatwiania odwołań
za rok kalendarzowy 194........

Nazwa podatków	Ilość odwołań w urzędach									
	Zaległość początkowa			wniesionych	zwróconych do wypełnienia	razem (4+5+6)	załatwionych			
	za lata poprzednie	za ostatni rok podatkowy	razem				wskutek cofnięcia oraz złożenia po terminie	we własnym zakresie	przez przedłożenie izbie skarbowej	razem (8+9+10)
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
podatek obrotowy										
urzędy skarbowe										
urząd rewizyjny										
razem										
podatek dochodowy										
urzędy skarbowe										
urząd rewizyjny										
razem										
pozostałe podatki i opłaty										
urzędy skarbowe										
urząd rewizyjny										
razem										
razem wszystkie podatki i opłaty										
urzędy skarbowe										
urząd rewizyjny										

Wzór Nr 7 do ok. Min. Sk. Nr D. V. 689/1/47.

Objaśnienie na str. 388

ciąg dalszy wzoru Nr 7.

skarbowych (rewizyjnych)			Ilość odwołań w izbie skarbowej								
zaległość końcowa			zaległość początkowa			wpłynęło	razem (17 + 18)	załatwionych przez:			
za lata poprzednie	za ostatni rok podatkowy	razem (12 + 13)	za lata poprzednie	za ostatni rok podatkowy	razem (15 + 16)			wydanie decyzji	zwrócenie do uzupełnienia	przesłanie do Komisji Odwoławczej	razem (20,21 i 22)
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23

			Ilość odwołań w Komisji Odwoławczej									
Zaległość końcowa			Zaległość początkowa		wpłynęło	razem (27+28+29)	Załatwionych przez:			Zaległość końcowa		
za lata poprzed.	za ostatni rok podatkowy	razem (24+25)	za lata poprzed.	za ostatni rok podatkowy			wydanie decyzyj	zwrócenie do uzupełnienia	razem (31+32)	za lata poprzednie	za ostatni rok podatkowy	razem (34+35)
24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36

Dyrektor Izby Skarbowej

Naczelnik Urzędu

Objaśnienia:

1. W sprawozdaniu należy wydzielić dane dotyczące: 1) podatku obrotowego, 2) podatku dochodowego, 3) pozostałych podatków i opłat.

2. Izba Skarbowa sporządza identyczne sprawozdanie z uwidocznieniem: 1) danych w łącznych kwotach dla wszystkich urzędów skarbowych, 2) danych urzędu rewizyjnego, oraz 3) danych całego okręgu izby.

3. Pod określeniem „za ostatni rok podatkowy" należy uważać odwołania dotyczące wymiarów dokonanych w roku sprawozdawczym, pod określeniem „za lata poprzednie" — odwołania dotyczące wymiarów dokonanych w latach poprzedzających rok sprawozdawczy.

Izba Skarbowa w . . . .
Urząd Skarbowy w . . . .
Urząd Rewizyjny w . . . .

Data . . . .
Nr . . . .

Ministerstwu Skarbu w Warszawie

Izbie Skarbowej w . . . .

przesyła się
sprawozdanie o wynikach ostatecznych załatwiania odwołań za rok kal . . . .

Nazwa Urzędu Skarbowego lub grupy przedsiębiorstw	Przypisano w urzędzie skarbowym (rewizyjnym)				Odpisano — Urząd Skarbowy (rewizyjny)			
	za poprzednie lata		za ostatni rok podatkowy 19.....		za poprzednie lata		za ostatni rok podatkowy 19.....	
	ilość podatn.	kwota	ilość podatn.	kwota	ilość podatn.	kwota	ilość podatn.	kwota
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Wzór Nr 8 do ok. Min. Sk. L. D. V. 689/1/47.
Objaśnienie na str. 391.

ciąg dalszy wzoru Nr 8.

przez											
Izbę Skarbową				Komisję Odwoławczą				Razem			
za poprzednie lata		za ostatni rok podatkowy 19.....		za poprzednie lata		za ostatni rok podatkowy 19.....		za poprzednie lata		za ostatni rok podatkowy 19.....	
ilość podatn.	kwota	ilość podatn.	kwota	ilość podatn.	kwota	ilość podatn	kwota	ilość podatn	kwota	ilość podatn.	kwota
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21

Dyrektor Izby

Naczelnik Urzędu

Objaśnienia:

1. W sprawozdaniu należy wydzielić dane dotyczące: 1) podatku obrotowego. 2) podatku dochodowego, 3) pozostałych podatków i opłat.

2. Izba Skarbowa sporządza indentyczne sprawozdanie z uwidocznieniem 1) danych w łącznych kwotach dla wszystkich urzędów skarbowych, 2) danych urzędu rewizyjnego oraz 3) danych całego okręgu izby.

3. Pod określeniem „za ostatni rok podatkowy" należy uważać odwołania dotyczące wymiarów dokonanych w roku sprawozdawczym, pod określeniem „lata poprzednie" — odwołania dotyczące wymiarów dokonanych w latach poprzedzających rok sprawozdawczy.

Izba Skarbowa w . . . .
Urząd Skarbowy w . . . . . .
Urząd Rewizyjny w . . . .
Dnia . . . .
Nr . . . .

Ministerstwu Skarbu w Warszawie

Izbie Skarbowej w . . . .

przesyła sprawozdanie o przebiegu i rezultatach załatwienia zażaleń od decyzyj ustalających zaliczki miesięczne na podatki obrotowy i dochodowy za . . . . kwartał 194.... r.

Nazwa podatku	Ilość zażaleń w urzędach skarbowy									
	Zaległ. na 1 stycznia	Wpłynęło		Otrzymano do uzupełnienia		razem od pocz. roku (2+4+6)	załatwiono			
							przez cofnięcie zażalenia lub złożenia po terminie		we własnym zakresie	
		w kwartale sprawozdawczym	od początku roku	w kwartale sprawozdawczym	od początku roku		w kwart. sprawozd.	od pocz. roku	w kwart. sprawozd.	od początku roku
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Podatek obrotowy urzędy skarbowe urząd rewizyjny razem										
Podatek dochodowy urzędy skarbowe urząd rewizyjny razem										

Pozycja 106

Wzór Nr 9 do okólnika Min. Sk. Nr D. V. /689/1/47

Objaśnienia na str. 395,

ch (rewizyjnych)				Kwota zaliczek				Stosunek kwoty odpisanej do wymierzonej (17 : 19)	Ilość zażaleń		
przesłano izbie skarbowej		razem od początku roku (9+11+13)	zalega na koniec kwartału (7—14)	podpisana na skutek rozpatrzenia zażalenia		wymierzona podatnikom których zażalenia rozpatrzono			zaległość na 1 stycznia	Wpłynęło	
w kwartale sprawozdawczym	od początku roku			w kwartale sprawozdawczym	od początku roku	w kwartale sprawozdawczym	od początku roku			w kwartale sprawozdawczym	od początku roku
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23

ciąg dalszy wzoru Nr 9.

w izbach skarbowych													
razem od początku roku (21+23)	Załatwiono							zalega na koniec kwartału 31—24	Kwota zaliczek				Stosunek kwoty odpisanej do wymierzonej (34 : 36)
	zwrócono do uzupełnienia		przychylnie		odmownie		razem od początku roku (26+28+30)		odpisana na skutek rozpatrzenia zażaleń		wymierzona podatnikom, których zażalenia rozpatrzono		
	w kwartale sprawozdawczym	od początku roku	w kwartale sprawozdawczym	od początku roku	w kwartale sprawozdawczym	od początku roku			w kwartale sprawozdawczym	na początku roku	w kwartale sprawozdawczym	na początku roku	
24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37

Dyrektor Izby
Naczelnik Urzędu

Objaśnienia:

1. Urząd Skarbowy i rewizyjny wypełnia rubryki 1—20 dla każdego podatku oddzielnie.
2. Izba Skarbowa sporządza zestawienie danych urzędów skarbowych oraz umieszcza dane urzędu rewizyjnego (rubryki 1—20) oraz wypełnia rubryki 21—34 na podstawie własnych zapisków w łącznych kwotach dla wszystkich urzędów skarbowych, oddzielnie dla urzędu rewizyjnego oraz łączne dane całego okręgu izby.
3. W rubrykach 16 i 17 należy wskazać kwoty odpisane na skutek rozpatrzenia zażaleń przez Urzędy Skarbowe (rewizyjne), w rubrykach 18 i 19 ogólne kwoty zaliczek wymierzone za okresy objęte zażaleniami tym podatnikom, których zażalenia zostały rozpatrzone.
4. W rubrykach 33 i 34 należy wskazać kwoty odpisane na skutek rozpatrzenia zażaleń przez izby skarbowe, w rubrykach 35 i 36 ogólne kwoty zaliczek wymierzone za okresy objęte zażaleniami tym podatnikom, których zażalenia zostały rozpatrzone przez izbę skarbową, zarówno przychylnie jak i odmownie.
5. W rubrykach 20 i 37 należy wykazać stosunek procentowy kwot odpisanych do kwot zaczepionych zażaleniami, które rozpatrzono.
6. W sprawozdaniu należy wykazać wszystkie zażalenia na wymiar zaliczek miesięcznych na podatek obrotowy i dochodowy bez względu na okresy, których zażalenia dotyczą.

Nr 10

Izba Skarbowa w . . . .
Urząd Rewizyjny w . . . .
Urząd Skarbowy w . . . .

Ministerstwu Skarbu Departament V w Warszawie
Izbie Skarbowej w . . . .

Dnia . . . .
Nr . . . .

przesyła
sprawozdanie o stanie prac w sprawach karnych
za 194 . . . rok

	Ilość orzeczeń z art. 131 – 141 Prawa Karnego												
	zalegało na dzień 1 stycznia 194 . . r.	w ciągu roku											
		wszczęto spraw	umorzono dochodzeń	wydano orzeczeń									
				z art. 131	z art. 132	z art. 134	z art. 135	z art. 136	z art. 137	z art. 138	z art. 140	z art. 141	razem
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Urzędy skarbowe . .													
Urząd rewizyjny . .													
razem . . .													

Pozycja 106

Wzór Nr 10 do ok. Min. Sk. Nr 689/1/47.

S k a r b o w e g o		Ilość wniosków do Prokuratora (art. 139 P. K. S.)	Iloś orzeczeń z art. 142 P. K. S. wydano w roku	
Kwota wymierzonych grzywien	Zalega na dzień 31 grudnia 194 . . r		orzeczeń	Kwota wymierzonych kar porządk.
15	16	17	18	19

Odwołania od orzeczeń					
Zalegało na dzień 1 stycznia 194 r.	w ciągu roku				Zalega na dzień 31 grudnia 194 r.
	wpłynęło	załatwiono			
		odrzucono jako spóźn	przez wydanie orzeczenia	przez skierowanie do sądu	
20	21	22	23	24	25

Dyrektor Izby
Naczelnik Urzędu

Izba Skarbowa w . . . .
Urząd Skarbowy w . . . .
Urząd Rewizyjny w . . . .

Data . . . .
Nr . . . .

Ministerstwu Skarbu

przedkłada się

sprawozdanie o przebiegu zbierania informacji

za . . . . rok kalendarzowy.

Izba Skarbowa	Ilość		Ilość informacyj										Uwagi
			zebranych			otrzymanych				wysłanych			
	osób zatrud. w biurze informac.	dni pracy personelu biura inform. w ciągu roku	pojedyńczych	zbiorowych		z instytuc. firm itd.	z urz. skarb. (rewiz.)	z biur inform. innych Izb. Sk.	razem	do urzęd. skarb. (rewiz.)	do biur inform. Izb Skarb.	razem	
				sztuk	o ilości pozyc.								
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

Wzór Nr 11 do ok. Min. Sk. Nr D V. 689/1/47.

Dyrektor Izby

Naczelnik Urzędu

Urząd Skarbowy w . . . .
Urząd Rewizyjny w . . . .
Izba Skarbowa w . . . .
Dnia . . . . 194..... r.
Nr . . . .

Ministerstwu Skarbu Dep. V w Warszawie

Izbie Skarbowej w . . . .

przesyła sprawozdanie o przypisach, wpływach i zaległościach podatków bezpośrednich i opłat za . . . . . kwartał 194..... r.

Nazwa podatku	Zalegl. z początkiem roku kalendarzowego	Przypisy		Odpisy	
		w kwartale sprawozdawczym	razem od początku roku	w kwartale sprawozdawczym	razem od początku roku
1	2	3	4	5	6
1. Pod. obrotowy bez scalonego i zryczałt.					
A					
B					
C					
D					
E					
Razem A — E					
Razem Urzędy Skarb.					
„ Urząd Rewizyjny					
Pod. obrot. scalony					
„ „ zryczałt.					
Razem pod. obrotowy					
2. Podatek dochodowy					
A					
B					
C					
D					
E					
Razem A — E					
Razem Urzędy Skarb.					
„ Urząd Rewizyjny					
3. Pozostałe podatki i opłaty					
Urzędy Skarbowe					
Urząd Rewizyjny					
Razem					
4. Razem wszyskie podatki i opłaty					
Urzędy Skarbowe					
Urząd Rewizyjny					
Razem					

Wzór Nr 12 do ok. Min. Sk. Nr 689/1/47.

Objaśnienia na str. 401

ciąg dalszy wzoru Nr 12.

Zaliczki uiszczone w latach ubiegłych a zarachowane na podatek przypisany w roku bieżącym		Uiszczenia zarachowane na poczet przypisów	
w kwartale sprawozdawczym	od początku roku	w kwartale sprawozdawczym	razem od początku roku
7	8	9	10

Z sumy uiszczeń wykazanej w przedz. 9 i 10 przypada na uiszczenie dokonane na poczet podatku jeszcze nie wymierz.		Zaległość z końcem kwartału sprawozdawczego		Uwagi
w kwartale sprawozdawcz.	od początku roku	ogólnie suma zaległ. (przedz. 2 + 4 + 12 — (6 + 8 + 10)	w tym suma zaległości z przed wznowienia działalności władz skarb.	
11	12	13	14	15

Dyrektor Izby

Naczelnik Urzędu

Objaśnienia:

1. Urząd Skarbowy i rewizyjny sporządza jedno sprawozdanie dla wszystkich podatków, wpisując do rubryki 1 — nazwy poszczególnych podatków: 1) podatek obrotowy, 2) podatek dochodowy, 3) pozostałe podatki i opłaty: a więc podatek od wynagrodzeń, nadzwyczajny podatek od wzbogacenia wojennego, przypadający Skarbowi Państwa podatek gruntowy, podatek od nabycia praw majątkowych, opłata skarbowa, podatki zniesione, dodatek za zwłokę, grzywny i kary pieniężne oraz koszty egzekucyjne, 4) razem wszystkie podatki i opłaty.
2. Izba Skarbowa sporządza sprawozdanie z uwidocznieniem w łącznych sumach danych urzędów skarbowych, oddzielnie danych urzędu rewizyjnego oraz łącznych danych całego okręgu.
3. Kwoty uiszczone na podatek obrotowy w formie ryczałtu oraz inne podatki i należności nieprzypisane (z wyjątkiem podatku od wynagrodzeń) wykazać należy tylko w rubrykach 9, 10, 11 i 12.
4. Rubryki 7 i 8 wypełnia się tylko dla podatku obrotowego i dochodowego. W rubrykach tych należy wykazać wyłącznie zaliczki uiszczone w ubiegłych okresach budżetowych, które zostały zarachowane na poczet przypisanych podatków, wykazanych w rubr. 3 i 4.
5. W rubryce 11 i 12 należy uwidocznić ogólną sumę zaliczek przypadających za rok ubiegły, a nie za rok bieżący, a uiszczonych w kwartale sprawozdawczym oraz od początku roku do końca kwartału sprawozdawczego, zarachowanych na podatek niewymierzony i nieprzypisany do końca kwartału sprawozdawczego.
6. Dane dla rubryk 3, 4, 5 i 6 należy zaczerpnąć z podsumowanych rejestrów przypisów i odpisów, dane dla rubryk 9 i 10 z dzienników kasowych, dane dla rubryk 7, 8, 11 i 12 z ksiąg bierczych.
7. Rubrykę 14 należy wypełniać tylko w sprawozdaniu za I kwartał roku po zamknięciu kisąg bierczych.
8. W rubrykach 4, 6, 8, 10 i 12 należy wykazać kwoty od początku roku łącznie z kwartałem sprawozdawczym.

Izba Skarbowa w
Urząd Skarbowy w
Urząd Rewizyjny w

Ministerstwu Skarbu
Izbie Skarbowej w . . . .
przedkłada się

Data . . . .
Nr . . . .

sprawozdanie o przebiegu i rezultatach czynności poborców skarbowych
za . . . . . . kw. . . . . roku kal.

Nazwa Urzędu lub poborcy skarb.	Ilość poborców	Ilość dni pracy w służbie zewn.	Ilość dni pracy na przejazdy, odbiór i oddanie służby	Święta, choroby, urlopy	Inne	Ilość przydziel. tytułów wykonawczych	Ilość załatwionych: Pozytywnie, zajęcie, całk. pobranie należn. i część należn. wraz z dok. zajęcia	Ilość załatwionych: Przez spis. relacji niesc. z uwagi na stan majątk.	Ilość załatwionych: Przez spis. relacji o niemożn. dokonan. egzek. z innych przyczyn
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Wzór Nr 13 do ok. Min. Sk. Nr D. V. 689/1/47.

Nr	Rubryka		
11	Przez dokonan. sprzed. ruchomości z licytacji lub inny sposób	tytułów wykonawczych	
12	przez dokonan. zwózek ruchom.		
13	r a z e m (8 12)		
14	Ilu zobow. tytuły te dotyczą		
15	Ilość tytułów wykonawczych zwróconych bez załatwienia		
16	Przypada czynności w ciągu dnia pracy na 1 poborcę		
17	Ogólna kwota pobranych zaległości		
18	Ogólne wpływy z tyt. kosztów egzekucyjnych		
19	Suma kosztów utrzym. poborc. wraz z kosztami podróży i dietami		

Dyrektor Izby
Naczelnik Urzędu

Izba Skarbowa w . . . .
Urząd Skarbowy w . . . .
Urząd Rewizyjny w . . . .

Data . . . .
Nr . . . .

Nazwa Urzędu	Ilość pracowników		zaległ. na pocz. okresu sprawozd.
	biurowych	poborc. skarb	
1	2	3	4

Wzór Nr 14 do ok. Min. Skarbu L. D. V. 689/1/47.

Ministerstwu Skarbu
Izbie Skarbowej w . . . .
przedkłada się
sprawozdanie z czynności działu egzekucyjnego
za . . . . . . kw. . . . . . . roku kal.

Ilość tytułów wykonawczych						
wpłynęło w okresie sprawozdawczym		razem (4+5+6)	załatw. w okresie sprawozdawczym			w zasadn. zbiorze
tytuł. wyk. S	tytuł. wyk. R		z ilości w rubr. 4	z ilości w rubr. 5 i 6	razem (8 i 9)	
5	6	7	8	9	10	11

Pozostało w końcu okresu sprawozdawcz. w II grupie w podgrupach									Egzekucja immobilarna		Przyb. do postęp. sądow.	
A	B		C	D	E	F	w kasie celem umieszcz. adnot. o zlik. należn.	razem (11 do 19)	według stanu na koniec okresu			
	spraw do załatw.	sprawy oczek.							ilość poz.	suma	ilość poz.	suma
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24

ciąg dalszy wzoru Nr 14.

Zabezp. na wierz. i prawach maj. niezabezp na nieruchomościach		Składnice ilość pozycji według księgi magazyn			
sprawozdawczego		zalega niezałatwion. na pocz. okresu sprawozd.	w okresie sprawozd. zwieziono	zalega z poprz. okresów sprawozd.	zalega z bieżąc. okresu sprawozd.
ilość poz.	suma				
25	26	27	28	29	30

Ilość licytacji w okresie sprawozdawczym			Dokonana sprzedaż ruchomości nie w drodze licytacji w okresie sprawozdawczym		Uwagi
rozpisanych	niedoszłych do skutku	przeprow. z wynik. pozytywnym	ilość	uzyskana kwota	
31	32	33	34	35	36

Dyrektor Izby

Naczelnik Urzędu

107

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 22 marca 1947 r. L. D. V. 1209/3/47 (Nr 66)

w sprawie odroczenia terminu poboru podatku dochodowego od kwot uzyskanych z tytułu wydzierżawienia — w związku z odbudową zniszczonych nieruchomości.

Do

Izb Skarbowych, Urzędów Skarbowych

i Urzędów Rewizyjnych

Doceniając inicjatywę podjętą w zakresie odbudowy zniszczonych wskutek działań wojennych miejskich nieruchomości budynkowych w drodze wydzierżawienia (oddania do użytkowania) tych budynków osobom trzecim na określony umową termin za cenę odbudowy budynku, Ministerstwo Skarbu upoważnia ob. ob. Dyrektorów (Kierowników) Izb Skarbowych do odraczania na podstawie art. 26 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U.R.P. Nr 27, poz. 173) na indywidualne podania podatnikom podatku dochodowego — właścicielom tych budynków terminu płatności podatku dochodowego, przypadającego od kwot należnych z tytułu wydzierżawienia (oddania do użytkowania) budynku do końca przewidzianego umową terminu wydzierżawienia (oddania do użytkowania).

Dalsze postępowanie z odroczonym z tego tytułu podatkiem dochodowym uregulowane zostanie odrębnie.

Podatek przypadający z tytułu innych otrzymywanych przez podatnika przychodów z wydzierżawionego (oddanego do użytkowania) budynku nie podlega odroczeniu.

Podsekretarz Stanu:

T. Dietrich

108

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 27 marca 1947 r. L. D. V. 880/1/47 (Nr 70)

w sprawie określenia pojęcia „inwestycja i kapitalny remont".

Do

Izb Skarbowych, urzędow skarbowych
i urzędów rewizyjnych

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości i stosowania przy ustalaniu podstaw wymiaru podatku dochodowego (art. 11 pkt 1) dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r.; Dz. U.R.P. z 1947 r. Nr 25, poz. 99) ustalone przez Centralny Urząd Planowania określenie pojęcia inwestycji i kapitalnego remontu, miarodajne przy ustalaniu i realizowaniu planów inwestycyjnych;

Pod pojęcie „wydatków inwestycyjnych" podpadają wydatki należące do którejkolwiek z poniżej wymienionych grup:

A. Wydatki mające na celu badanie możliwości i celowości inwestycji, wymienionych w punktach B—G, jak również wydatki związane ze sporządzeniem planów i kosztorysów tych inwestycji.

B. Wydatki na zakup dóbr kapitałowych jak np. licencje, patenty, prawa nabyte, udział w spółce i t.p.

C. Wydatki na:

1. budowę zakładów, budynków, urządzeń i t.p. wraz z całkowitym wyposażeniem wewnętrznym, oraz pomocniczym mające na celu:
   a) uruchomienie nowej produkcji,
   b) wytworzenie nowych dóbr użytkowych.
2. odbudowę całkowicie lub częściowo nieczynnych obiektów mające na celu:
   a) uruchomienie produkcji,
   b) uruchomienie dóbr użytkowych.
3. rozbudowę istniejących zakładów, budynków, urządzeń i t.p. wraz z całkowi-

tym wyposażeniem wewnętrznym oraz pomocniczym mające na celu:

a) powiększenie produkcji już istniejącej,

b) powiększenie możliwości usług już istniejących dóbr użytkowych.

4. przebudowę istniejących zakładów, budynków, urządzeń itp. wraz z całkowitym wyposażeniem wewnętrznym oraz pomocniczym mające na celu:

a) racjonalizację produkcji, jak zmniejszenie kosztów własnych produkcji, polepszenie jej jakości, zwiększenie zdolności produkcyjnej, udoskonalenie metod produkcji itp.

b) zwiększenie sprawności usług dóbr użytkowych.

D. Wydatki związane z akcjami: rewindykacyjną oraz odszkodowań.

E. Wydatki na zabezpieczenie zakładów, budynków, dóbr usługowych i t.p. obiektów nieczynnych.

F. Wydatki na utworzenie specjalnych t.j. pozanormalnych, rezerw surowcowych i środków technicznych.

G. Wydatki na remonty kapitalne.

Remont kapitalny.

Pod pojęcie wydatków na remont kapitalny podpadają wydatki odpowiadajace wszystkim warunkom wymienionym dla jednej z poniższych trzech grup A, B i C.

A. dla urządzeń produkcyjnych

1. cel wydatku: zamiana lub uzupełnienie, względnie jednocześnie zamiana i uzupełnienie zasadniczych elementów urządzenia,

2. okres użytkowania urządzenia: dłuższy od 4 lat,

3. wielkość wydatku powyżej 500.000 zł lub w przypadkach mniejszego wydatku co najmniej 30% szacunkowej wartości bieżącej poszczególnych obiektów podlegających remontowi.

B. dla budowli nadziemnych i podziemnych:

1. cel wydatku: zamiana lub uzupełnienie, względnie jednocześnie zamiana i uzupełnienie budowli, dla których wymagane jest pozwolenie właściwych władz budowlanych lub górniczych.

2. okres użytkowania budowli dłuższy od 4 lat.

3. wielkość wydatku, powyżej 500.000 zł lub w przypadkach poniżej tej sumy o ile przekracza 30% szacunkowej wartości bieżącej obiektu podlegającego remontowi.

C. dla budowli ziemnych:

1. okres użytkowania budowli: większy niż 5 lat,

2. wielkość wydatku powyżej 500.000 zł lub w przypadkach poniżej tej sumy o ile przekracza 30% szacunkowej wartości bieżącej obiektu podlegającego remontowi.

Dyrektor Departamentu:
S. Kołakowski

109

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 12 kwietnia 1947 r. L. D. VI. 4511/3/47

w sprawie ekstraktu do wyrobu piwa.

Do

wszystkich izb skarbowych

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że na rynku pojawił się ekstrakt, służący do produkcji piwa domowym sposobem. Ekstrakt ten, pod nazwą „podpiwka", poza suszem cykorii i fosforanem dwusodowym, zawiera rzekomo wszystkie składniki, wchodzące w skład piwa. t.j. słód, drożdże, cukier, chmiel i wodę.

Produkt ten ma być wytwarzany przez przedsiębiorstwa, trudniące się wyrobem kawy.

Z uwagi na przepisy art. 6 i art. 57 ust. 6 prawa akcyzowego (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 122)

Ministerstwo Skarbu poleca przeprowadzić szczegółowe dochodzenie w tej sprawie w celu ewentualnego wymierzenia i pobrania akcyzy. W szczególności należy dokładnie zbadać, jakie surowce są używane do produkcji tego preparatu i jaka jest jego wydajność w gotowym produkcie. W razie wątpliwości, należy pobrać próbki tego preparatu i przesłać je do analizy do Biura Badań i Norm Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Szczegółowe sprawozdanie w tej sprawie należy przedłożyć Ministerstwu Skarbu w ciągu 30 dni od daty otrzymania niniejszego zarządzenia.

za Dyrektora Departamentu:

Naczelnik Wydziału

Mgr B. Litwa

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Z MINISTERSTWA SKARBU

KOMUNIKAT

o unieważnieniu znaczka legitymacyjnego.

Ministerstwo Skarbu powiadamia, że w okręgu Inspektoratu Ochrony Skarbowej w Warszawie zaginął znaczek legitymacyjny z napisem w otoku „Ochrona Skarbowa Nr 258".

Zagubiony znaczek legitymacyjny unieważnia się.

KOMUNIKAT

o unieważnieniu zagubionych 7 bloków asygnat kasowych.

Ministerstwo Skarbu niniejszym unieważnia 6 bloków asygnat kasowych serii C od Nr 716001 do Nr 716300 oraz 1 blok tychże asygnat serii C od Nr 717451 do Nr 717500, zagubionych w drodze z Wrocławia do Warszawy.

KOMUNIKAT

o zaginięciu kwitariusza kasowego.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że w okręgu Izby Skarbowej w Rzeszowie, w Urzędzie Skarbowym w Dębicy zaginął kwitariusz Seria F zawierający pokwitowania kasowe od Nr 65991 do Nr 66000.

Zagubiony kwitariusz unieważnia się.

KOMUNIKAT

o kradzieży kwitariusza na pobór podatku obrotowego.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że w okręgu Izby Skarbowej w Rzeszowie, poborcy skarbowemu Urzędu Skarbowego w Kolbuszowej został skradziony kwitariusz wzór Nr 9 na pobór podatku obrotowego, zawierający odbitki zużytych pokwitowań od Nr 182351 — 182385 oraz niezużyte pokwitowania od Nr 182386 — 182400.

Skradziony kwitariusz unieważnia się.

Cena numeru niniejszego zł 160.—

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata: roczna zł 800; półroczna zł 450; kwartalna zł 250; miesięczna zł 100.
Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr I-4428, podając cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, adres oraz okres czasu którego prenumerata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty. Prenumeratę przyjmuje się na okresy od miesiąca następnego po dokonaniu wpłaty, jednak na okres nie dłuższy niż do końca 1947 r.
Reklamacje z powodu nieotrzymania numeru należy zgłaszać we właściwym Urzędzie pocztowym natychmiast po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacje kierowane do Administracji pozostaną bez odpowiedzi.
Pojedyńcze numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu. Warszawa, ul. Wileńska 2/4. Cena ogłoszeń za 1 milimetr szerokości 1 szpalty, wynosi zł 40.

Druk. „AUTOMA", Warszawa, ul. Wileńska 7.